

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 27, årgang 73 | www.universitas.no | onsdag 30. oktober 2019

Taper mot GIGANTENE

Anne har drevet fagbokhandel og møtested for studenter i 25 år. Nå tvinges hun til å stenge dørene for godt.

NYHET S. 6-7

STUDENTLEDER I
RETTSSAK:

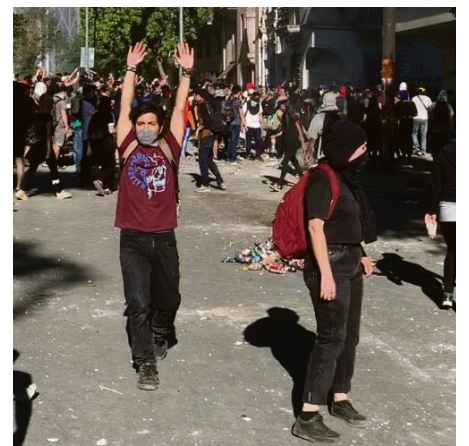
Aktor ber om 36 dager FENGSEL

Nyhet s. 4-5

ILLSINTE CHILENERE
SETTER FYR PÅ SANTIAGO:

– Det er som om vi, folket, bare er en vits, sier student Tania Roa

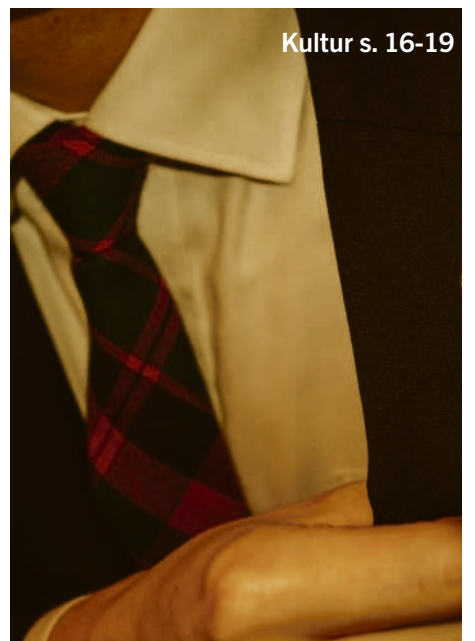
Utenriks s. 14-15

VI BLE MED PÅ KONSERVATIV
STUDENTPILS:

– **Norge** i dag, slik jeg ser det, er til en viss grad en **dystopi**

Kultur s. 16-19

MENINGER

Redaktør: **Selma Joner**
selmajoner@gmail.com 938 08 470

Nyhetsleder: **Jantra Pernille Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Fotosjef: **Odin Drønen**

Desksjef: **Aleksander Naug**

Nettredaktør: **Jonas Solgård**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Farvel til stua

I denne utgaven av Universitas kan du lese om Anne Borge som må legge ned fagbokhandelen sin, Bokstua, etter 25 års drift. Bokstua var den lille bokbutikken i sentrum hvor du kunne sette deg ned for å lese bøkene før du kjøpte dem. Bokstua var det mangeårige hjertebladet til en hengiven selger. Mange saker er triste fordi de er vinklet sånn, men noen ganger gjør det vondt langt inn i hjertet å lese om små bedrifters kamp mot større krefter. Historien om Bokstua er ikke unik. Spesialistbutikker legger ned over hele landet, og politikere og økonomer kan peke på markedskrefter, forbrukeratferd og konjunkturer for å forklare hvorfor strikkebutikken eller din lokale slakter må stenge for dørene. En drone som leverer pensum på døra er kanskje fremtiden, men enn så lenge setter mange av oss pris på å kunne møte mennesker som kan det de driver med.

Andre ganger er det derimot bakenforliggende avtaler og iskald byråkratisk logikk som fører galt med seg. Det synes å være tilfellet for Bokstua. Anne Borges ønske var å være et sentrum for den gode samtalen og pensum for barnehagelærere og barnelitteratur. Det klarte hun i mange år. Kvalitet går dog ikke alltid over kvantitet, noe Borge senere skulle erfare.

Veien til helvete er brolagt med gode intensjoner. I beste fall var en særavtale for boksalg mellom Oslomet – storbyuniversitetet, dengang Høgskolen i Oslo og Akershus, og Akademika basert på gode intensjoner. I beste fall får man håpe at Oslomet og Akademika ønsket å sikre gode priser og fast leveranse av pensum for en rimelig pris. Det sære med avtalen er at faglig ansatte fra og med 2007 kun skulle få refusjon for bøker kjøpt ved Akademika. Refusjonsklausul ble hevet i 2017.

Eli Gerhardsen i Akademika skriver til Universitas: «De fleste utdanningsinstitusjoner har innkjøp av sånn størrelse at man i henhold til lov om offentlige anskaffelser må kjøre full anbudspesess». De skylder i bunn og grunn på politikerne. Henvisningen til loven er god, og det er rimelig å anta at Akademika har hatt tyngde nok til å kunne komme med et bedre tilbud enn det Anne Borge noensinne kunne via Bokstua. Det som gjør saken spesielt trist, er at hun aldri fikk sjansen til å prøve. Hun måtte møte tomme lokaler og avvikende kommentarer om «særavtaler» de få gangene hun fikk gamle, gode, kunder på besøk.

Andre ganger er veien til helvete brolagt med fæle intensjoner, og særavtaler mellom Akademika og relativt sett grønne fadderledere er et eksempel på dette. Som Universitas tidligere har omtalt, har Akademika inngått avtaler med faddere som må anbefale sine studenter å handle bøkene sine hos kjeden. Til hvilken pris? Litt pils i parken?

Hvilke politikere kan man skylde på, når en akademisk bokkjede har gått aktivt inn for å presse andre aktører bort fra markedet, særlig gjennom bruk av studenter? «Det er synd at barnehagelærerfaget mister en ildsjel og at en nisjebokhandel forsvinner», sier Gerhardsen. Det er enda mer synd at en bokhandelkjede som skal være til fordel for studenter og academia, har presset ut en person som i største grad var en inkarnasjon av det studenter etterlyser: En ekte «ildsjel».

Veien til helvete er brolagt med gode intensjoner

Konstante gruppeinnleveringer og seminarer, quiz med sosial stigma og metode innført med teskje gjør at studenter fratas selvstendighet.

Storebror, eller hjelpsom mor?

Kommentar

Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas.

Institutt for arkeologi, konservering og historie (IAKH) har fått en ny læreplan. I dette eksperimentet inngår en undervisningsform som er mer sammenlignbart med videregående skole, enn hva universitetet har historie for å være. Inkludert i pakken er blant annet obligatoriske gruppearbeid som utgjør deler av en mappevurdering og quizer der taperne henges ut foran seminargruppen. Det er ikke kun problemer med den nye læreplanen, men faretegnene er fortsatt overhengende. Nye studenter ved dette instituttet har langt mindre fleksibilitet og valgfrihet i hverdagen enn den jevne studenten ved Univer-

Muligheten til å kunne trække en egen sti og tenke på egenhånd var utvilsomt en stor del av min egen motivasjon

sitetet i Oslo (UiO). Er dette et frempek på universitetsstudentens fremtid, og er det noe studentene egentlig trenger?

Endringen er ment å motvirke det høye frafallet IAKH har opplevd over lang tid. Tanken er at instituttets tradisjonelt store pensum, kombinert med selvstendig læring har skylden for dette frafallet. Studentbarometeret for 2018 kan kun delvis støtte denne tesen. Der understrekes det at studen-

tene opplever overgangen fra videregående skole som faglig utfordrende, men samtidig mindre enn forventet. Det virker altså som at IAKH ikke har registrert andre del av denne konklusjonen. Videre peker samme rapport på en utbredt tilfredshet hos dem som studerer historie og filosofi. Kan man da si at det foreligger en nødvendighet for endring? Det er i så fall ikke uproblematisk.

Selv sagt skal man legge til rette for helt ferske studenter, men høyere utdannings appell ligger blant annet i den graden av selvstendighet og valgfrihet akade-

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Teresa «tereseacher» Cissé

Fifty shades of Hylland Eriksen

«Studenter får orgasme når Trond Berg Eriksen foreleser. Thomas Hylland Eriksen opptre i grunnfagsstudentenes våte drømmer». Det herjet et foreleser-feber blant Blinderns studier i 1999. Foreleserne Arne Strand, Thomas Hylland Eriksen og Trond Berg Eriksen var «hver sitt fags halvguder». En anonym student forklarer sine dype følelser for Hylland Eriksen slik: «Det er intellektet hans jeg tenner på. Jeg husker jeg drømte at han la frem hele pensumet for meg over en romantisk middag, uten at det skjedde noe seksuelt. Men det var likevel en slags våt drøm. Jeg husker en gang han kom for sent til forelesning og unnskyldte seg med at han hadde spilt squash. Oi, muskler, tenkte jeg da».

Universitas nr. 30, 1999

FAIKS – Forening for alle ikke-konservative studenter?

«Selv lettledde bøssebærere satte ingen givrekord i årets Humanitæraksjon», skrev Universitas i 2006. Juristforeningen hadde sin årlige Humanitæraksjon og samlet inn en halv million kroner. Skuffelsen over at det var 100.000 kroner mindre enn året før var likevel stor. Morsomme og kule aktiviteter som «hiphop-kveld» hadde dessverre et labert oppmøte. Men det skal ikke stå på bøssebærerne som bød på hud og sjarmerende smil for å sanke inn penger til Flyktninghjelpens rettshjelpprosjekt i Liberia. Det må da være lov å ha det litt gøy mens man redder verden, liksom.

Universitas nr. 60, 2006

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

mia byr på. Muligheten til å kunne trække en egen sti og tenke på egenhånd var utvilsomt en stor del av min egen motivasjon. Den minskende muligheten for selvstendig arbeid og refleksjon tar altså vekk essensen av hva universitetene skal tilby, nemlig utvikling av individuell kritisk tenkning og muligheten til å blomstre som samfunnsengasjert debattant. Videre kan overgangen til arbeidslivet bli enda større, da ansvar for egen læring langsomt forsvinner og med det evnen til selvstendig arbeid. Alle lektorer og lærere ved videregående skole har dessuten et veiledningsgrunnlag mange universitetsansatte ikke innehar, nemlig en solid pedagogisk bakgrunn.

Man kan sikkert tenke at emneevalueringer vil frembringe

sannheten, og fortelle oss om dette opplegget er bedre egnet. Ferske studenter har derimot ingen erfaring med friheten academia kan tilby. Den siste læringserfaring de har er videregående skole, som på dette tidspunkt sikkert føles som et trygt læringsmiljø. Problemet er, som nevnt, at det nettopp er mer enn kun pensumkunnskap en student burde tilegne seg, i tiden ved universitetet. De studienespesialiserende retningene skal også fungere som et steg mellom grunnskolen og høyere utdanning, der man gradvis tar mer ansvar for egen læring og lærer konsekvenser av egne valg. Altså en gradvis presentering av utfordringer som arbeidslivet byr på.

Dessuten er det ikke utelukkende studenter rett fra videre-

gående som velger nye studieretninger. Det kan være alt fra middelaldrende foreldre, til fulltidsarbeidere, til den rutinerde student. Det blir feil å pålegge disse gruppene den samme teskjeen, om de føler at de greier seg helt fint uten. Personlig har jeg nok fartstid ved universitetet til at jeg skulle ønske at jeg kunne si fra meg det jeg opplever som en ekstrem grad av oppfølging. Veien til eksamen, eller i dette tilfellet mappevurderingen, ønsker jeg å velge selv. De konstante seminarene, møtene med læringsassistenter og det overøsende tilbudet og kravet om oppfølging kan sikkert føles som faglig omsorg for noen. For andre er det utvilsomt mer sammenlignbart med en storebror som alltid kikker deg over skulderen. Gi studentene rom til å blomstre!

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

Boller over bord: En tragedie i syv bakster

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@univerisitas.no

UTTEGNERE:
Synne Hellevang
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:
Teresa Eltervåg Cissé

KORREKTURSJEFF:
Lena Jarstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

STUDENTLEDER I RETTEN:

Aktor ber om 36 da

Studentlederen tiltalt for vold og rasisme mot to vektere, hevder å ha handlet i selvforsvar. Aktor mener vekterne ble utsatt for hatefulle ytringer og fysisk krenkelse.

Rettssak

tekst og foto Gina Grieg Riisnæs

Den tiltalte studentlederen må dømmes til 36 dagers ubetinget fengsel, erstatning og oppreisning, mener aktor i Oslo tingrett. Det er påstanden dommeren skal ta stilling til, etter at retten ble hevet torsdag i forrige uke. Tiltalte nekter straffskyld.

Tidligere i høst meldte Universitas at en studentleder ved en høyere utdanningssituasjon i Oslo, er tiltalt for vold og rasisme. Vedkommende ble tiltalt for overtredelse av to punkter i straffeloven: For å komme med hatefulle ytringer, i tillegg til vold og fysiske krenkelser mot to vektere. Hendelsen skjedde ved et utested i Oslo sentrum i forbindelse med et festarrangement for studenter i vinter.

– Selvforsvar

Da tiltalen først kom, skaffet studentlederen kjendisadvokat John Christian Elden som forsvarer. Ved rettssakens oppstart hadde Elden blitt byttet ut med advokat Vegard Aaløkken. Før retten ble satt, viste han en åtte sekunder lang video til aktor Julie Wernesteen Lie. I klippet skriker tiltalte, før vekterne sier det er på tide å komme seg hjem. Videre ber tiltalte dem «dra til helvete», og det kan se ut som om de tar tak i vedkommende.

Det er et økt fokus på hatkriminalitet

Julie Wernesteen Lie, aktor

I sin forklaring argumenterte tiltalte for å ha blitt banket opp av vekterne, og at den omtalte volden skjedde i selvforsvar. Videoen ble

lagt frem som bevis på dette.

Tiltalte erkjenner å ha bitt vekterne, men mener det kun var fordi de holdt over vedkommendes munn, og stakk fingrene inn i den.

Min klient erkjenner ikke straffskyld. Så enkelt er det

Vegard Aaløkken, forsvarer

Ord mot ord

En av de fornærmede som vitnet, gjenga en annen versjon av kveldens hendelser.

Som vekter ble han tilkalt den kvelden, da «situasjonen ved inngangen til utestedet eskalerte».

Under forklaringen fortalte han at de ikke var voldelige mot tiltalte, men måtte holde vedkommende fast fordi de ble sparket. Han fortalte også at tiltalte kom med ytringer som «dra tilbake der du kommer fra, med den jævla religionen din».

Ifølge vekteren bøyde tiltalte seg ned og bet dem, mens de satt håndjern på vedkommende. Vekteren nekter for å ha holdt foran tiltaltes munn.

Begge parter la frem dokumentasjon på sårskader. Tiltalte viste bilder av blåmerker på overarmen, i tillegg til skrubbsår tiltalte mener å ha blitt påført, som følge av å ha blitt dyttet inn i en vegg.

Begge vekterne kunne dokumentere at de dro til legevakten like etter hendelsen. Der måtte de ta sprøyte mot hepatitt, samt antibiotika og penicillin, etter bitt. De la også frem foto av sårskader fra tilsynelatende kloring og biting.

«Svartskjegg» og «jævla neger»

Vekterne som senere inntok vitneboksen, var alle enige om at tiltalte kom med rasistiske utsagn. Nøyaktig hva som ble sagt, er derimot

Rettsal 527: Partenes forklaringer i rettssaken fremsto vidt forskjellige. Likevel holdt aktor Julie Wernesteen Lie og studentleders forsvarer Vegard Aaløkken en hyggelig tone mellom slagene.

uklart. «Svartskjegg» og «jævla neger» er blant frasene enkelte av vitnene husker.

Den ene vekteren fortalte at han opplevde det som tungt å bli omtalt som «utlending og skitten».

Tiltalte hevder å aldri ha kommet med slike ytringer. Advokat Aaløkken argumenterte for at utsagnet «svartskjegg» ikke er rasistisk, ettersom en av de to fornærmede vekterne ikke har fler-

kulturell bakgrunn.

Uklare beskrivelser

Det var uenighet rundt hvorvidt det var andre mennesker til stede foran utestedet. I enkeltes forklaringer ble gaten beskrevet som full av uteliv. Andre vitnet derimot om en folketom gate, med unntak av tiltalte fornærmede og politi.

To politifolk ble tilkalt, da vekterne la tiltalte i håndjern. Også de vitnet i saken. Politiet overhørte

ikke direkte rasistiske ytringer. En fortalte at tiltalte i overberuset tilstand innrømmet å «ha sagt noen ting jeg kanskje ikke burde».

Tiltaltes berusede tilstand var blant punktene som ble stilt spørsmål ved under vitneforklaringen.

Selv argumenterte tiltalte for kun å ha drukket fire øl, fordi vedkommende ikke ønsket å fremstå som beruset grunnet sitt lederverv.

Flere vitner mente derimot

ger fengsel

at vedkommende var tydelig påvirket av alkohol. Vekterne stilte spørsmål ved om tiltalte var under påvirkelse av narkotiske stoffer. Dette nektet tiltalte for.

Ser alvorlig på saken

– Hvem angrep? Det er det saken koker ned til, tror jeg, argumenterte Aarløkken under sin prosedyre. Tiltaltes forsvarer mente videoen presentert innledningsvis er et sentralt bevis, som gir svar på «hvem som an-

grep hvem».

Det er aktor uenig i:

– Jeg er ikke enig i at filmen er noe nøkkelbevis. Det er en uklar liten snutt som viser at tiltalte blir bedt om å gå hjem, før tiltalte hyl, argumenterte Lien avslutningsvis i sin prosedyre.

Dommeren og to meddommere skal nå ta stilling til aktors påstand i lys av rettssakens forklaringer.

Aarløkken håper hans klient blir frikjent.

– Min klient erkjenner ikke straffskyld. Så enkelt er det, sier han til Universitas.

Aktor ønsker ikke å kommentere utfallet overfor Universitas før dommen er klar, men legger til:

– Det er et økt fokus på hatkriminalitet. Påtalemyndigheten ser alvorlig på saken og viser til tiltalen som ligger til grunn.

Dommen skal være klar 8. november.

universitas@universitas.no

IKKE VENT MED FRIÅRET

ARBEIDSLEDIGHET: – Det er svært gode tider i arbeidsmarkedet for dem med en mastergrad, sier forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø (V) i en pressemelding om NIFUs *Spesialkandidatundersøkelsen 2019*. To til tre år etter eksamen er bare 2,4 prosent arbeidsledige.

Men enkelte sliter mer enn andre.

– Vi ser at de som har opplevd ledighet etter endt utdanning, kan få noe større problemer med å få relevant jobb enn andre. Det er større risiko for å ha en jobb en er noe overutdannet for om en har vært arbeidsledig tidligere i perioden, enn om en ikke har vært det, sier Liv Anne Støren, forsker og forfatter av rapporten, til Universitas.

Rapporten bekrefter også hva mange mistenker, nemlig at karakterer og relevant inntektsgiv-

vende arbeidserfaring er viktig for å sikre den ønskede jobben. Per-Andre Marum, hodejeger og partner i Panamera International Search Group, kjenner seg igjen i funnene fra rapporten.

– Karakterer er viktig, men ikke alt. De kan ofte trumfes av arbeidserfaring. Jeg opplever også at nyutdannede som ikke får seg jobb samtidig med sitt kull blir ofte mindre attraktive enn både de i deres kull og de i etterfølgende kull. Det er derfor mye bedre å være overkvalifisert for en jobb enn å være arbeidsledig. Dersom man ønsker å ta et friår så bør man derfor gjøre dette før endt utdanning fremfor etter. I Norge er det gode støtteordninger som kan få folk til å tro det er greit å gå perioder uten jobb. På lang sikt kan dette ha veldig negative konsekvenser.

Sindre Cottis Hoff

universitas@universitas.no

RETTSAK AVLYST

ARK/FOTO: ABEKE JOHANNESSEN

Metoo: I desember 2018 fikk teaterlæreren ved Kunsthøgskolen avskjed fra sin stilling etter varsler om seksuell trakassering.

FORLIK: Teaterlæreren som var avskjediget for seksuell trakassering har inngått forlik med Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO), skriver Khrono. Partene skulle egentlig møtes i retten 5. november.

KHiOs nye rektor, Måns Wrangé, sier følgende i en pressemelding:

– For å kunne fokusere tid og

ressurser på å skape ro og trygghet i lærings- og arbeidsmiljøet for studenter og ansatte, har høgskolen inngått et forlik som innebærer at vedtaket blir endret fra avskjedigelse til oppsigelse. Det er viktig for meg at jeg som ny rektor understreker at KHiO 12. mars tok et etisk rett valg ved å avslutte arbeidsforholdet

universitas@universitas.no

HALLELUJAH!

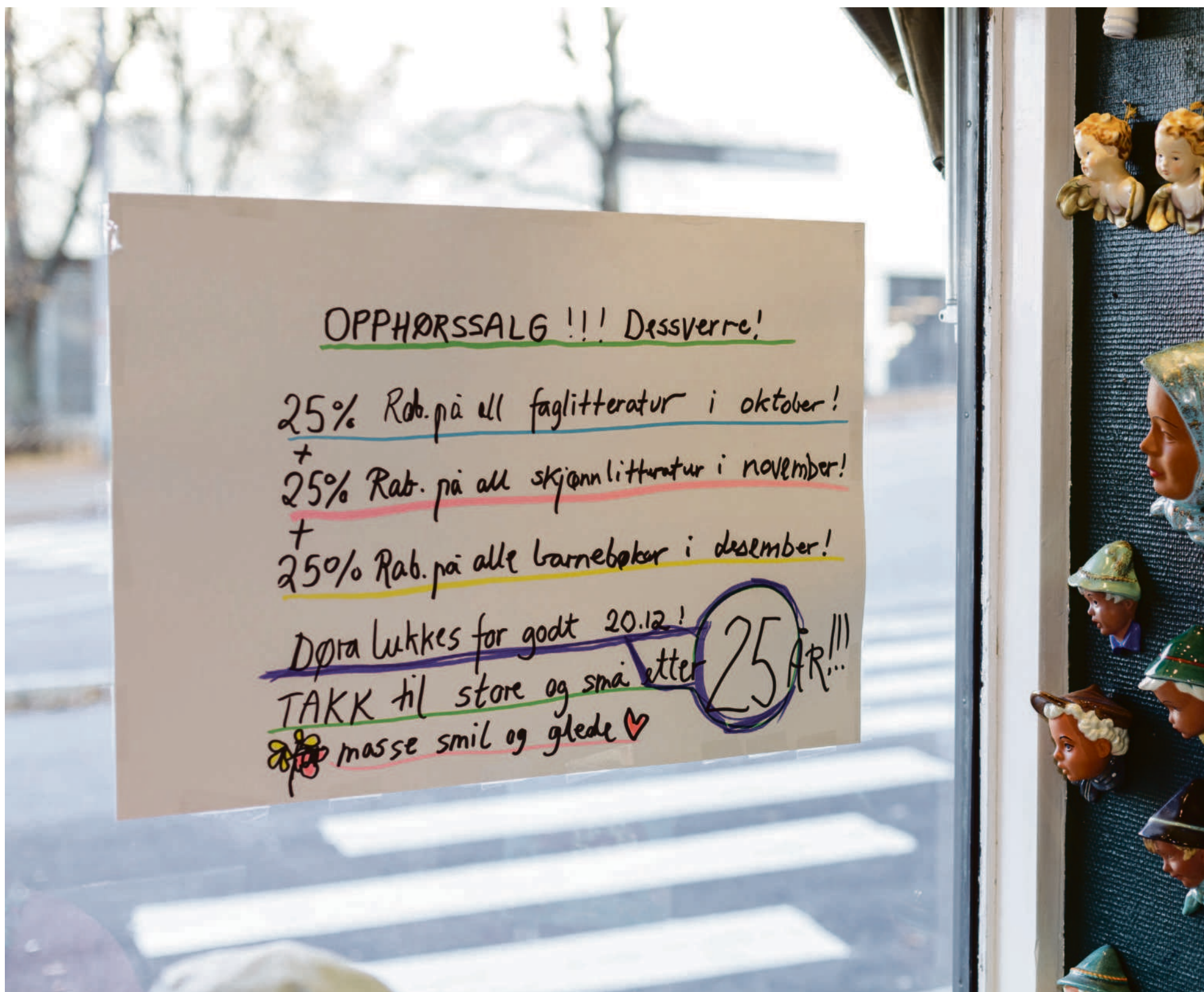
PENGER: Kristelig Folkeparti (KrF) har hatt gode gjennomslag i årets statsbudsjett og de kristne private høgskolene ble vinnere, skriver Khrono denne uken. Universitas har tidligere i høst skrevet om at flere og flere studenter strømmer til de kristne studiestedene.

Ansgar Teologiske Høgskole har hatt en vekst på 80 prosent fra 2017 til 2020 i bevilgningene fra Kunnskapsdepartementet. Høgskolen for Ledelse og Teo-

logi har økt med 48,5 prosent. Fjellhaug Internasjonale Høgskole og NLA Høgskole len har begge 40 prosent vekst.

– Veksten til de private høgskolene er en kombinasjon av rettferdig oppjustering og at det ble politisk mulig når KrF kom i maktposisjon i forbindelse med revidert budsjett, sier rektor på MF vitenskapelig høyskole, Vidar Haanes, til Khrono.

universitas@universitas.no

Opphørssalg: Anne Borge må gi seg etter 25 år som fagbokhandler.

Bokstua legges ned: — De sa at de ikke fikk handle her lenger

Anne Borge drev fagbokhandel i 20 år før salget plutselig stupte. — Ingen grunn til å bruke tid og energi på et prosjekt som er umulig å snu.

Nisjedød

tekst Pauline Östgård
foto Gina Clausen Karlengen

Bokstua skulle være sentrum for den fine samtalen. Hyllene skulle være fylt til randen med barnehagelærerpensum, barnelitteratur og en mengde porse-

lensfigurer, og i kroken innerst i butikken ved de gamle kinosene skulle studentene få sitte og boltre seg i inspirasjon.

— Dette er et faglig unikt sted å være når man er student, og etterpå. Det er mye inspirasjon å finne, sier Anne Borge.

Hun er utdannet barnehagelærer, og har drevet fagbokhandel for pensumlitteratur innen barnehagepedagogikk siden 1984. Hun startet opp på Manglerud da barnehagelærerutdanningen lå der, og flyttet etter da den tok plass i høgskolens lokaler i Pilestredet. Siden 1994 har hun holdt til på Sofies plass under navnet Bokstua. Intensjonen var å være tett på studentene. Det var hun også, i hele tjue år.

— Jeg har brukt tid av sommerferien på å lese og bli kjent med

pensum for å kunne tilby den beste veiledningen. Det er faget jeg brenner for — barnehagen og barna.

Hun opplevde at hun hadde god kontakt med lærere, studenter og fagmiljøet, og forteller om et høyt verdsatt samlingspunkt. Alt dette har gjort at Borge har elsket hverdagen i Bokstua. Men i stedet for å fylle hyllene, bruker hun nå dagene på å selge unna bøkene på opphørssalg.

Plutselig fall

Butikken hadde blomstret i 13 år da Borge i 2007 begynte å se endringer. Mengden besøkende i lærerstaben falt akutt. Det som hadde vært en yrende plass med lojale kunder, ble stillere og stillere, og omsetningen sank.

— Jeg tenkte at det skyldtes

netthandelen, forteller hun. Men hun ante at det fantes andre grunner fallet. Flere av lærerne som før hadde brukt Bokstua aktivt, kom ikke lenger innom. De som fortsatt tok turen, holdt kortene tett til brystet.

— De hadde tårer i øynene da de sa at de ikke fikk handle her lenger.

De sa bare at det var regler, som om de hadde fått munnkurv

Anne Borge, barnehagelærer og daglig leder i Bokstua

— Fortalte de hvem som hadde sagt det?

— Nei, de sa bare at det var regler, som om de hadde fått munnkurv. Jeg visste ingenting om hvorfor.

Bekymringsbrev

Universitas har fått tilsendt et dokument sendt fra ledelsen til de ansatte ved Oslomet september 2007: «HiO [har] inngått innkjøpsavtaler for bøker med Akademika og Penelope. Dette innebærer at medarbeidere ved HiO ikke har anledning til å foreta kjøp av bøker andre steder. (...) Ordningen innebærer at avdelingen ikke vil betale fakturaer på bøker fra andre bokhandler eller refundere utleggsfakturaer for bøker kjøpt i andre bokhandlere o.l. etter 26.11.07.»

Et unikt sted: Anne Borge har lagt stor vekt på å være et samlingspunkt for studentene.

en løsning, slik at de igjen kunne handle på Bokstua.

På anbud

Eli Gerhardsen, kjedeleder for Akademika, skriver følgende om innkjøpsavtalen i en e-post til Universitas: «Det stemmer at HiOA og Akademika (den gang eid av studentsamskipnaden i Oslo) i 2007 inngikk en innkjøpsavtale etter en offentlig anbudsprosess. De fleste utdanningsinstitusjoner har innkjøp av sånn størrelse at man i henhold til Lov om offentlige anskaffelser må kjøre full anbudsprosess. Dette gikk den gang for tolv år siden like mye ut over Penelope (eid av Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus) som Bokstua. Men kritikk mot innkjøpsregelverk må rettes mot politikerne, ikke Akademika». Hun understreker også at det i 2017 var en ny anbudsprosess, som Akademika tapte.

Line Haugen, økonomidirektør ved Oslomet, skriver i en e-post til Universitas at ansatte på Oslomet, etter 2017, får refun-

Mens leken er god: Borgen har pyntet med porselensfigurer og Disney-karakterer for å skape en leken atmosfære.

dert bøker uavhengig av hvor de kjøper dem.

Sponsede faddergrupper

Bokstuas omsetning fortsatte å synke, uten at Borge visste hvorfor kundene forsvant. Og ennå gjensto flere fall for butikken. Et år ved studiestart, det som vanligvis var høysesong for Bokstua, ble hun oppmerksom på faddergrupper i gule t-skjorter som, i stedet for å komme innom, gikk rett forbi.

– Faddergruppene har alltid besøkt oss. Men den høsten sto de bare utenfor og pekte på butikken, uten å komme inn. Hvordan skal jeg bli kjent med dem da?

Universitas har tidligere i høst omtalt avtalen mellom fadderstyrene på Oslomet og Akademika, der står det at fadderne skal ha t-skjorter med Akademikas logo på, og at de ikke skal oppfordre de nye studentene til bruktbokkjøp under fadderperioden. De skulle heller ikke profilere andre bokhandlere i samme periode.

Det var ikke før en student kom innom butikken med en utgave av Universitas, at Borge klarte å sette fallet i en sammenheng.

– Det var sjokkerende les-

ning. Da forsto jeg mer av hvorfor omsetningen hadde sunket.

Vunnet på anbud

Gerhardsen skriver videre i e-posten til Universitas: «Praksisen med sponning av faddergrupper ble etablert cirka 2003 mellom studentgrupper og da studentsamskipnadside Penelope, som var bokhandelen på HiOA frem til 2010, da den fusjonerte med Akademika. Forlagshuset Vigmostad & Bjørke overtok Akademika først i 2014. Bakgrunnen for de ulike fusjonene og oppkjøpene var dårlig lønnsomhet i studentbokhandlene og for så vidt i bokhandel generelt. Tidlig på 2000-tallet sto det Penelope på fadderens t-skjorter. Etter fusjonen i 2010 ble fadderavtalene videreført, men da med Akademikalogo på skjortene».

Bokpakker og veiledning

I tillegg til avtalene, var det ytterligere en ting som gjorde det vanskelig å drive fagbokhandel, ifølge Borge. Da Vigmostad & Bjørke overtok driften av butikkene på campus i 2014, introduserte de konseptet «bokpakker», der utvalgte pensumbøker for semesteret blir solgt samlet. Borge er skeptisk til både konseptet og utvalget i flere av pakkene.

– Studenter bør tilegne seg fagene gradvis, og bli bevisst på hvilke bøker de vil kjøpe.

Hun forteller at det hender at pensumbøkene overlapper hverandre, og at dette var noe hun forsøkt å kjenne til i sin veiledning. En veiledning som kom spesielt godt med når våren nærmet seg.

– I perioden med bachelor-skriving, kommer dette stedet til sin rett. Da må studentene finne pensum som ikke er obligatorisk.

Borge har lagt stor vekt på å kunne gi gode råd, men de senere årene opplevde hun mindre hyggelige trender.

– De kom innom, fikk veiledning, tok bilde av pensum og gikk.

Umulig konkurranse

Bokstua stenger dørene for godt 20. desember. Valget om å legge ned var tungt, men det var ikke lenger mulig å holde butikken i gang, forteller Borge.

– Jeg ser ingen grunn til å bruke mer tid og energi på et prosjekt som er umulig å snu. Jeg får ikke lønn for arbeidet.

Gerhardsen ved Akademika skriver følgende om nedleggelsen: «Det er synd at barnehagelærerfaget mister en ildsjel og at en nisjebokhandel forsvinner. Vi synes det er synd hver gang en bokhandel legges ned, enten vi må legge ned en av våre egne, eller det er andre som må legges ned».

Til tross for tøffe tak, sitter Borge igjen med gode minner etter alle årene i Bokstua.

– Jeg er takknemlig for å ha hatt en fantastisk arbeidsplass. Det er vanskelig å være liten, men det har vært verdt det.

– Hva gjør du etter 20. desember?

– Jeg vet ikke. Skal jeg gjøre noe, skal jeg bli barnehagelærer. Men først må jeg roe meg ned litt.

universitas@universitas.no

Det er synd at barnehagelærerfaget mister en ildsjel og at en nisjebokhandel forsvinner

Eli Gerhardsen, kjedeleder i Akademika

La stå: Butikken til Anne Borge skal leve til dørene stenger for godt 20. desember.

SKAL LÆRE UNGE OM RUSMIDLER:

— Det eksisterende tilbudet er basert på skremselspropaganda

På Det medisinske fakultetet ved UiO har det oppstått en ny studentforening som skal besøke ungdomsskoler og lære elevene om tryggere rusbruk.

Rus

tekst Brage Egil Herlofsen og Ellisiv Sunde Myrva
foto Henrik Follesø Egeland

– Vi har sett at det er behov for et nytt tilbud i byen. Det eksisterende tilbudet er basert på skremselspropaganda. Elevene får besøk av politi og gamle brukere for å skremme dem vekk fra rusmidler, og forskningen viser at dette ikke fungerer.

Universitas møter leder og fagansvarlig for Legestudentenes Rusopplysning (LRO), henholdsvis Aksel Wüsthoff Danielsen og Linn-Iren Paasche Blystad. De forteller at dagens rusopplysning er mangelfull, og at LRO ønsker å komme med et alternativ mer basert på prinsippene skaderedusering og dialog.

Modell fra seksualopplysningen
Allerede i 1974 ble Medisinernes seksualopplysning (MSO) etablert i Oslo. 45 år senere har altså et tilsvarende tilbud for rusopplysning kommet. Mens MSO konkurrerer med Sex og samfunn, har ikke LRO annen konkurranse enn det ovennevnte tilbudet fra politi eller helsesøster. På samme måte som MSO, er LRO finansiert av Helsedirektoratet som også må godkjenne opplegget før de bevilger pengene. Danielsen forteller imidlertid at direktoratet er åpne for det meste så lenge budskapet er basert på fakta.

Han forteller at medisinstudentene ved NTNU var tidlig ute med tilbudet:

– LRO har allerede eksistert i Trondheim siden tidlig 2000-tallet, men da var de mest interessert i nikotin, altså sigaretter. Senere har alkohol blitt det største fokuset, men også snus blir mer og mer relevant.

– Er det noen forskjeller mellom Trondheim og Oslo hva gjelder rus blant unge?

– Tilgjengeligheten på rusmidler er generelt større her. Cannabis er langt mer normalisert, slik at prosenten unge som debuterer med rusmidler nok er høyere.

Danielsen og Blystad kan fortelle at målgruppen er tiendeklassinger, ettersom det er flest som alkoholdebuterer mellom tiende

Frivillighet: De to medisinstudentene Linn-Iren Paasche Blystad og Aksel Wüsthoff Danielsen er opptatt av bedre rusopplysning for unge.

klasse og første året på videregående skole. Det første oppdraget til LRO blir å besøke Fyrstikkalleen skole i starten av november. Foredragsholderne til LRO er rekruttert fra medisins-, tannlege- og ernæringsfysiologistudiet, og flere av dem har erfaring fra MSO. Alle undervisere må gjennomgå en obligatorisk opplæringshelg, samt observere et skolebesøk.

Vi fronter en objektiv og fordomsfri holdning. Så vi håper at elevene ikke møter oss med skepsis

Linn-Iren Paasche Blystad, fagansvarlig for LRO

– **Radikalt å ikke fordømme rus**
Danielsen og Blystad tror deres opplegg vil få bedre mottagelse i skolen enn de tradisjonelle oppleggene.

– Vi fronter en objektiv og fordomsfri holdning. Så vi håper at elevene ikke møter oss med skepsis, sier Blystad.

Medisinerne forteller imidler-

tid at denne formen for rusopplysning ikke alltid har vært ønsket.

– Man merker jo at det blir mindre og mindre stigmatisert, i alle fall de illegale rusmidlene. Det blir mer fokus på skaderedusering, og da blir det også mer åpent for sånt arbeid som vi driver med, sier Danielsen.

– Har dere møtt motstand fra professorer eller andre?

– De har ikke rukket enda. Man kan jo bli kalt radikal bare man snakker om rus på en ikke-fordømmende måte, så det hadde ikke forundret meg om det kom etter hvert, svarer Blystad.

– Vi fokuserer ikke på illegale rusmidler. Vi har en post på programmet hvor elevene kommer med eksempler på rusmidler de har hørt om, men utover det vil vi ikke si for mye om ulovlige stoffer.

Tvilende

Lars Engh Førde, seniorrådgiver i Kompetansesenter for kriminalitetsforebygging, forteller at han i utgangspunktet er positiv til at studentene bidrar til opplysningsarbeidet. Men påpeker at han ikke kjenner til at formidling av ren faktakunnskap har noen dokumentert forebyggende effekt.

– Vi tviler på at kunnskap om hvordan stoffene fungerer på kroppen og utbredelse og slikt, alene har noen forebyggende effekt. De som ruser seg mye har ofte mye kunnskap om dette, hevder Førde.

Han understreker likevel at han ikke har noen grunn til å være mistroisk til medisinstudentenes opplegg:

– De er helt sikkert kyndige på sitt, og det er viktig at rusopplysningen bygger på troverdighet.

Vi tviler på at kunnskap om hvordan stoffene fungerer på kroppen, alene har noen forebyggende effekt

Lars Engh Førde, seniorrådgiver i

Kompetansesenter for kriminalitetsforebygging

Mer liberalt syn

Thomas Clausen er professor ved senter for rus- og avhengighetsforskning (SERAF) og synes det er bra at studentene engasjerer seg i samfunnsrelevante og problemområder i folkehelsen. Han nevner selv at han husker MSO fra egen studietid.

– Holdningen til rusbruk i samfunnet har vært i en betydelig

endring de siste årene med et mer liberalt syn på rusmiddelbruk. Gjennom blant annet en gradvis endring i medieomtale, forteller Clausen.

Han stiller seg positiv til at det er unge med et helsefaglig og folkehelselig utgangspunkt som er ute med kunnskapsprodukt til skoleelever.

– Det kan skape tiltro å være en objektiv aktør som sprer informasjon, og ikke en interesseforening som har en agenda utover det.

Lite om rus på studiet

Danielsen og Blystad befinner seg på andre- og tredjeåret av medisinstudiet. De har inntrykk av at det undervises lite om rus.

– Vi har lært litt om legemidler når vi kommer til tredjeåret, forteller Blystad.

Hun legger til at det er viktig å lære mer om hvordan man møter pasienter som bruker rusmidler.

– Når man tar journalopptak hos en pasient skal man spørre om stimulerende midler, men det er aldri noen som svarer «ja» til det spørsmålet fordi de er redde for konsekvensene, for eksempel å miste førerkortet sitt. Folk tør ikke svare ærlig fordi de er utrygge, og da må vi tilpasse oss.

Ifølge de vordende legene er det i dag fokus på å møte rusmisbrukere med åpenhet i stedet for fordømmelse. LRO bygger på samme holdningsgrunnlag.

universitas@universitas.no

UiO må bruke mindre penger

Universitetets økonomiske kvaler avsløres i virksomhetsrapporten for første tertial.

Økonomi

tekst Gina Grieg Riisnæs og Rasmus Gorset Berg

Det odontologiske fakultet (OD) og Ledelsen og støtteenheter (LOS) ved Universitetet i Oslo (UiO), er denne rundens økonomiske verkebyll. De ligger an til å gå henholdsvis hele 22 og 27 millioner kroner over budsjett.

På LOS henger det sammen med at i 2014 og 2015 gjennomførte vi et prosjekt som reduserte budsjettet, opplyser universitetsdirektør Arne Benjaminsen til Universitas.

I etterkant av kuttene ble Avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen (ABE-reformen) til regjeringen innført. Det førte til ytterligere justeringer.

I sum har det ført til at vi har kuttet budsjettene fortere enn aktiviteten. Vi må bruke mindre penger. Det betyr at vi må prioritere nøyer hva vi gjør. Det kommer blant annet til å medføre en restriktiv ansettelsespolitikk, sier han og utdyper:

Det innebærer at stillinger som blir ledige, ventes med å lyses ut for å spare utgifter i perioden den ikke er i bruk.

Benjaminsen opplyser videre at de organiserer for å unngå dobbeltarbeid. For å få til det, ble avdelingen for intern administrasjon nedlagt i oktober. Også oppussingen av første etasje på Lucy Smith hus er satt på vent gjennom den krevende tiden.

Målet er at studenter og ansatte ikke skal merke noe som helst av disse sparetiltakene.

Spesialistutdanning i fare

Årsaken til ODs økonomiske kvaler er eksterne inntekter som har falt bort.

I første rekke er det tilskudd til spesialistutdanning av tannleger fra Helsedirektoratet, ifølge Pål Barkvoll, dekan ved Det odontologiske fakultet. I tillegg foreslår Helse- og omsorgsdepartementet (HOD) i statsbudsjettet å kutte støtten til spesialistutdanningen ved universitetene fra 60 til 51 millioner kroner.

Det kan dreie seg om kutt

opp mot ytterligere 7 millioner for Det odontologiske fakultet for 2020, forklarer Barkvoll.

Det kan gå særlig utover det faglige, dersom kuttene tar av spesialistutdanningen, mener han.

Fakultetet arbeider selvsagt for å snu enhver stein, slik at man skjærer den faglige kvaliteten så langt det lar seg gjøre.

Maria Jahrmann Bjerke, statssekretær i HOD, er ikke overbevist over fakultetets økonomiske vurdering.

Fakultetet arbeider selvsagt for å snu enhver stein, slik at man skjærer den faglige kvaliteten så langt det lar seg gjøre

Pål Barkvoll, dekan ved Det odontologiske fakultetet

De 60 millioner kronene det vises til i uttalelsen fra UiO, er inkludert lønnstilskudd til tannleger som tar spesialistut-

danning, som del av en dobbelkompetanse utdanning. Det blir derfor ikke riktig å bruke dette tallet. Nedjusteringen av tilskuddet til spesialistutdanningene for tannleger er vesentlig lavere enn UiO viser til, sier hun.

Hun opplyser at justeringen skjer fordi HOD ser det nødvendig å gjennomgå tilskuddsordningen. Målet er å tydeliggjøre hvilke kostnader ved institusjonene pengene rettes mot.

Krevende ved Oslomet

Benjaminsen understreker at det kun er OD og LOS som ligger an til å renne over det økonomiske begeret.

For universitetet samlet sett ligger vi an til et lite mindreforbruk. Prognosen ut året tilsvarer det, forteller han.

Regnskapsrapporten til Oslomet lyder derimot ikke like godt. Der ligger fakultetene an til å bruke 25 til 30 millioner mer enn de har fått tildelt i år, ifølge Khrono. Rektor Curt Rice beskriver situasjonen som krevende og bekymringsfull, og mener en kulturrendring trengs ved fakultetene.

universitas@universitas.no er

Økonomiske verstinger: Universitetsdirektør Arne Benjaminsen er bekymret over den økonomiske utviklingen for ledelsen og Det odontologiske fakultet.

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

Tilbudsguiden

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BIL

STUDENTMEDLEMSKAP
I BILKOLLEKTIVET

Hyttetur, heim te mor, bare litt rægging, eller kveldsjobb med krav til bil?

56% studentrabatt på medlemskap i Bilkollektivet

Lær mer og bli studentmedlem på:
bilkollektivet.no/student

BIL KUN NÅR DU TRENGER DET

EVENT

DJ Booking Norge AS
Frydenbergveien 48
0575 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90532929
www.djb.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsning er som passer ditt budsjett.

FORENING

LO Student:
Det smarteste
valget du gjør
i studietiden

- Faglig og sosialt fellesskap
- Blant Norges beste medlemsfordeler
- Stipender og studietøtte
- Støtte på arbeidsplassen
- En tryggere jobbframsid

SKANN KODEN FOR INNMELDING
ELLER FOR Å LESE MER!

PSYKOLOG

Ta vare på din mentale helse!

Råd og veiledning fra kr 590

Finn ledige timer og bestill på:
www.oslopsykologklinikk.no

Noe du lur på? Send oss en mail!
post@oslopsykologklinikk.no

SYKKELVERKSTED

Få gratis hjelp og verktøy til å fikse sykkelen din selv over en kopp kaffe!

Åpent alle hverdager fra kl. 9-15
på Niels Henrik Abels hus.

TANNLEGE

Sandaker Tannlegevakt
Sandakerveien 67A
0477 Oslo

Tlf: 22 15 20 00

www.sandakertannlegevakt.no

10% studentrabatt

Fokus på kvalitet og smertefri behandling til meget rimelig pris.

Garantert akutt time innen 2 timer

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

Feilsitert: Rektor ved Oslomet, Curt Rice, mener hans humoristiske kommentarer, sagt i en uformell setting ikke burde vært inkludert i Studentparlamentets møtereferat. – Synd, sier Ola Gimse Estendstad, leder i Studentparlamentet ved Oslomet.

– Problematisk at rektor ser på møte i Studentparlamentet som en uformell prat

Curt Rice sine spøkefulle kommentarer ble referatført. Det var han ikke fornøyd med – og han fikk de slettet. – En rektor bør uansett ikke uttale seg på en slik måte, sier jusprofessor.

Humor og alvor

tekst Jantra Hollum

På et møte i Studentparlamentet (SP) ved Oslomet i oktober glimret rektor Curt Rice med sitt nærvær, men det ble en kortvarig glede for studentpolitikkerne:

– Flere reagerte på at rektor selv sa at studentdemokratiet og studentenes meninger er viktige, samtidig som han kom rett før sin orientering og gikk rett etter han var ferdig, fremfor å bli på møtet og observere debatten og diskusjonene i SP. Det er tross alt der studentenes meninger virkelig blir uttalt og diskutert, forteller Ola Gimse Estendstad, leder i SP ved Oslomet, til Universitas.

I tillegg kom det frem i etterkant av møtet at rektoren mente han var feilsitert i referatet. – Han var heller ikke klar over at dette ville bli referert i så detaljert grad, ettersom han oppfattet det som en uformell prat. Han reagerte derfor på detaljnivået, samtidig som han mente at

enkelte spøker kan oppfattes feil i skriftlig form, forteller Estendstad og vektlegger:

– Vi anser det som problematisk at rektor ser på møte i SP som en uformell prat, ettersom dette er det øverste studentdemokratiske organet på institusjonen.

Det er synd at rektor ikke ønsker at orienteringen hans skal ligge tilgjengelig for alle

Ola Gimse Estendstad, leder i SP ved Oslomet

Ultimatum

For å imøtekomme problematikken ga Arbeidsutvalget (AU) Rice to muligheter: Han kunne enten bemerke de områdene han føler var feilsitert i referatet, eller fjer-

ne sin orientering fra referatet. Han valgte sistnevnte.

– SP ved Oslomet refererer alltid sine møter relativt fyldig. Dette er fordi vi ønsker at alle studenter, også de som ikke har mulighet til å komme på det åpne møtet skal få innsyn i det som diskuteres. Vi synes det er synd at rektor ikke ønsker at orienteringen hans skal ligge tilgjengelig for alle, men respekterer hans valg.

SP kan velge å overprøve AU sin avgjørelse ved neste møte, men de kommer til å innstille på at det ikke blir referatført, ifølge Estendstad.

Hans Petter Graver, professor i privatrett ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo, poengterer at prinsipielt bør alt referatføres. Men dersom det har foreligget en misforståelse om premissene, synes han det er vanskelig å kritisere Rice når han får tilbud fra Studentparlamentet selv om å trekke orienteringen.

– Jeg synes uansett ikke at en rektor bør uttale seg en slik måte at han ikke kan stå for det i et skriftlig referat, slår han fast.

– Glimt i øyet

Curt Rice vektlegger overfor Universitas at han er opptatt av god kontakt med studentene og de studenttillitsvalgte:

– Derfor prioriterte jeg å stille i møtet i SP i forrige uke og jeg ble så lenge som jeg fikk til i en travel rektorhverdag. Jeg forstår at SP ønsker at jeg er med på hele møtene, men det lot seg ikke gjøre akkurat den kvelden. Samtidig er studentene med i en rekke viktige fora på universitetet. Kort tid etter jeg begynte som rektor, ga jeg SPs leder plass i mine ukentlige ledergruppemøter hvilket også gir hyppig kontakt med SP.

– Hva var det som skjedde under møtet?

– Jeg oppfattet ordvekslingen etter innlegget mitt under møtet som uformell, og var ikke blitt

informert om at den skulle referatføres. Jeg snakket i dette møtet med en blanding av humor og alvor. Disse nyansene er det nesten umulig å fange opp i et slikt skriftlig referat, og dermed kom heller ikke innholdet i det jeg sa riktig frem. Da jeg påpekte dette overfor SP, foreslo de at min orientering ble tatt ut av referatet. Jeg hadde også vært komfortabel med et referat som inkluderte korte og saklige skriftlige versjoner av mine svar, uten forsøk på å gjengi noen spøkefulle kommentarer som ble sagt med glimt i øyet.

universitas@universitas.no

Berg Lions Club
Byens største og beste
BOKMARKED
arrangeres for 44. gang den
2.-10. november 2019
på Vestre Aker Skole,
Ullevålsallèen 37.
Mer enn 40.000 bøker
skal selges i løpet av 9 dager.

Blåser nytt liv i debatten om imamutdanning

Positiv: Aud V. Tønnesen, dekan ved teologisk fakultet er ikke negativ til imamutdanning, men peker på ressursmangel som en utfordring.

Ser behov: Forfatter Sylo Taraku har skrevet bok og leserinnlegg om behovet for imamutdanning i Norge.

Det finnes fortsatt ingen imamutdanning ved norske universiteter. Forfatter Sylo Taraku mener tiden er moden.

Religion

tekst Henrik Volstad

– Mange muslimske ledere har bakgrunn fra totalitære samfunn. Vi trenger autoriteter som er tilpasset norske forhold. Teologien har blitt utviklet i en annen kontekst, der muslimer er majoritet.

Det sier forfatter Sylo Taraku til Universitas. Taraku, som har muslimsk bakgrunn, argumenterer gjennom sin nye bok, *Frihetskampen i islam*, og leserinnlegg i avisen Vårt Land, for at norske muslimer trenger imamer utdannet i Norge.

– Jeg ville sette i gang en diskusjon om hvordan muslimer skal leve i sekulære samfunn, sier han.

Dermed gjenopptar Taraku tidligere års debatter om imamutdanning ved Det teologisk Fakultet (TF) ved Universitetet i Oslo (UiO). I 2015 vedtok Stortinget at regjeringen skulle utrede muligheten for en offisiell, norsk imamutdanning. I fjor ytret flere norske imamer til Universitas at de ønsket seg en egen studieretning for imamer, slik at aspirerende ima-

mer ikke trenger å dra utenlands for å studere. Daværende studie-dekan Oddbjørn Leirvik sa at TFs tilbud innen islamsk teologi kan utvikle seg til å bli en fullverdig imamutdanning. I februar i fjor sa kunnskaps- og integreringsminister Jan Tore Sanner tydelig ifra om at det ikke skal opprettes en egen imamutdanning ved TF.

– Risikoprojekt

Tarakus forslag om imamutdanning blir imidlertid ikke avvist av Aud Tønnesen, dekan ved TF. Hun nevner tilstrekkelig penge- støtte som en utfordring.

– Jeg mener at hvis det skal skje må det komme en solid ressurstilførsel. Det er et utdanningsmessig risikoprojekt. Men jeg mener også at det er fremtidsrettet å prøve det ut i Norge og at det er spennende både forskningsmessig, utdanningsmessig og samfunnsmessig.

– Hvordan tror du jobbutsiktene vil være for imamer utdannet ved TF?

– Det er jeg usikker på. De vil ha en fortolkningskompetanse til å se religionene innenfra og uten-

fra, og det kan være attraktivt. Det blir stadig viktigere å ha religiøse ledere med høy akademisk kompetanse og som kjenner samfunnet de er en del av.

– Hvordan ville oppbyggingen av imamstudiene vært?

– Det må utredes nøye. Vi har allerede programmer for religiøse ledere som har som mål å gi en etisk kompetanse innen et norsk samfunn som beveger seg i retning av mer pluralisme.

Tønnesen har skrevet et svar til Taraku i Vårt Land, der hun skryter av det erfaringsbaserte masterprogrammet «Lederskap, etikk og samtalepraksis». Masterprogrammet ble opprettet i høst etter at Stortinget øremerket fem millioner årlig til «en fleksibel utdanning for religiøse ledere ved Universitetet i Oslo». TF tilbyr også masterprogrammet «Religion og samfunn» med fordypning i islamsk teologi.

– Ikke realistisk

Safet Bektovic er førsteamanuensis ved TF og underviser om islam på bachelor- og masternivå. Han sier til Universitas at fagene TF tilbyr bare kan være en komponent i utdanning av imamer, i samarbeid med andre institusjoner. Han er ikke like optimistisk som Taraku med tanke på en egen imamut-

danning.

– Det er ikke realistisk at vi får en konvensjonell imamutdanning i Norge snart. Dessuten er det ikke så mange moskeer som kan tilby arbeidsplass for nyutdannede imamer, og det er opp til den enkelte moske og dens menighet om de vil ansette en imam utdannet i Norge eller i utlandet. Vi kan altså ikke garantere at norskutdannede imamer får jobb.

Mangler kompetanse

Lege og forfatter Usman Rana er blant de mindre begeistrede for Tarakus idé om imamutdanning i Norge. De siste månedene har Rana og Taraku hatt en løpende diskusjon i VG og Vårt Land om islams rolle i Norge. Rana sier til Universitas at han frykter at en imamutdanning ved et sekulært universitet vil mangle troverdighet blant muslimer.

– Hvorfor kan man ikke opprette profesjonsstudier innen islamsk teologi ved TF, slik det finnes for protestantisk teologi?

– Når det gjelder islam har vi ikke den riktige kompetansen når det gjelder arabisk språk, arabisk grammatikk, og islamsk filosofi innenfor Norges grenser. For eksempel må de som underviser i islamsk teologi kunne arabisk. Islam er en 1500 år gammel filoso-

fisk og teologisk tradisjon, og jeg tror ikke den riktige kompetansen finnes her til lands. Og hvordan skal man ivareta alle de forskjellige retningene innen islam, som sunni, sjia og så videre? De ville kreve forskjellig utdanning.

– Hvordan ville jobbutsiktene vært for imamer utdannet ved TF?

– Det ansettes stadig nye imamer i menighetene. Men søkere fra vestlige universiteter må ha autorisasjon fra ijazah-systemet, i tillegg til vestlig akademisk utdanning.

Optimistisk

Faruk Terzic, forsker ved TF og imam i det Islamske Fellesskap Bosnia-Hercegovina i Oslo, tok sin doktorgrad i islamsk teologi i Pakistan. Han er optimistisk på vegne av alle som studerer islamsk teologi ved TF, ikke bare eventuelle imamer:

– Norge har behov for et helhetlig studie av islam, ikke bare for imamer, som er en liten gruppe, men også for andre som vil utdype sin kunnskap om islam.

– Slik situasjonen er i dag, hvor realistisk er det med et eget imamstudie ved TF?

– Mitt inntrykk er at TF er i ferd med å etablere teologiske fag som alle kan nyte av, ikke bare imamer.

FORESLÅR NYTT UTKAST TIL UIOS LANGTIDSSTRATEGI: – Jeg blir provosert av at bærekraft blir nevnt i en bisetning

Ansatte og studenter ved UiO vil at universitetet skal erkjenne at de ikke har tatt klimakrisen alvorlig nok.

Bærekraft

tekst Joachim Waade Nessemo
foto Emeline Pischedda

– Vi har foreslått at kunnskap og handling for en bærekraftig verden skal være temaet for universitetet de neste ti årene, og at det er i den retningen vi må utvikle oss. Det er der det haster, der det brenner, sier Eevi Beck, professor i pedagogikk ved Universitetet i Oslo (UiO), til Universitas.

30 ansatte og studenter ved UiO har siden tidlig i oktober jobbet med å utforme et nytt utkast til Strategi 2030, dokumentet som skal beskrive universitetets retning de neste ti årene, og som skal vedtas av universitetsstyret. Det nye forslaget vektlegger i all hovedsak at universitetets kurs for de neste ti årene må bli grønnere. Forslaget ble først omtalt i Uniforum.

– Hovedmotivasjonen min er det faktum at utslippene ved UiO øker. Når vi skal legge en plan for de neste ti årene, må kurvene peke nedover. Det er hovedanliggende her, men strategiutkastet staker ikke ut den retningen i sin nåværende form, sier Irene Øvstebø Tvedten, doktorgradsstipendiat ved Senter for Teknologi, Innovasjon og Kultur.

– Festtale-preg

Universitetsledelsens strategiutkast ble sendt ut på åpen høring

1. oktober, og utkastet har så langt mottatt sterk kritikk, mest for ikke å levere på klima, miljø og bærekraft. Gruppen bak det nye utkastet håper nå på mange underskrifter fra andre ansatte og studenter, slik at det kan endre seg. Innspillsrunden varer til 1. november.

Utviklingsstudierstudent Nora Selnæs, som også har bidratt til strategiutkastet, er ikke imponert av førsteutkastet.

– Det var et festtale-preg i førsteutkastet, uten at klima var et bærende element. Jeg blir provosert av at bærekraft blir nevnt i en bisetning i strategien til 2030, og at den ikke tar ordentlig tak i det. Det er en over grunnene til at ville være med i gruppa, for å lage en mer spisset versjon,

1,5-gradersmålet

Universitetet må erkjenne at det ikke godt nok har tatt stilling til kunnskapen det lenge har hatt om hvordan blant annet klimaendringer og tap av biologisk mangfold vil påvirke verden. Det beskriver den første nye formuleringen i det alternative utkastet. I utkastet som ble sendt ut på høring 1. oktober, nevnes klima, miljø og bærekraft sjelden. Blant de nye målsetningene i det grønne utkastet er:

- Gjennomføring av forskning ved UiO skal skje i tråd med UiOs klimamål.
- UiO skal innarbeide bærekraftsperspektiver i alle studieprogram.
- UiO skal hvert år redusere klimafotavtrykket fra egne aktiviteter

Misfornøyde: Eevi Beck (t.v.) og Nora Selnæs har deltatt i utformingen av et grønnere utkast av UiOs 2030 strategi.

for å holde oss innenfor 1,5 gradersmålet i Parisavtalen.

I årsplanen for 2020–21 har universitetsstyret vedtatt at UiO skal jobbe for å oppnå 1,5-gradersmålet, men det ble ikke med i ledelsens utkast til Strategi 2030.

Strategien er utsatt

Nå har universitetsstyret bestemt at strategien ikke skal vedtas i desember, slik planen var, men utsettes til februar.

– Utsettelse tolker jeg som en god ting. De har nok skjont at nå

er det ganske stor misnøye med første høringsutkast. Heller enn å skynde seg, tar de seg tid til å diskutere, sier Selnæs.

Gruppen ønsker nå at deres innspill tas alvorlig som et forslag til ny strategi. De mener at deres gjenomarbeiding har forbedret utkastet fra rektoratet, og i tillegg er bredere forankret i organisasjonen.

– Det blir trolig ingen høringsrunde nummer to, så jeg stoler på at styret tar høringsvaret vårt til følge, sier Tvedten.

Ambisiøse mål

I det åpne høringsmøtet i starten av oktober sa UiO-rektor Svein Stølen at de denne gangen skal sette målsetninger universitetet kan levere på.

– Jeg vil utfordre ledelsen til å sette ambisiøse mål. Med høringsvaret kommuniserer vi til rektor at hvis han er modig på bærekraftsområdet, vil han få en vanvittig backing fra ansatte og studenter, sier Tvedten.

– Om en skal avverge klimakrisen må en sette nesten umulige målsetninger?

– Jeg tror ikke Ingebrigtsen-brødrene er redde for å sette seg ambisiøse målsetninger. Det er nok slik de nådde mange av dem, sier Tvedten.

Rektor Svein Stølen sier til Universitas at de mottar alle innspill med takk, men at ingen kommenteres i høringsperioden.

– Vi skal studere disse nøye i det videre arbeidet. Jeg gleder meg stort over engasjementet, sier Stølen.

universitas@universitas.no

Hallo, hallo? SiO Psykisk helse på video

SiO Helse går den digitale veien for å utvide tilbudet for studenter som sliter psykisk.

Psykisk helse

tekst Kristoffer Solberg og Øyvind Halsøy

Det er ingen tvil om at studenter rapporterer en økning i psykiske helseplager, ifølge SHoT-tallene. I 2010 var det 16 prosent som slet psykisk, mens i 2018 hadde

andelen steget til 29 prosent.

– SHoT-tallene samsvarer med pågangen og etterspørslene hos SiO Psykisk helse. Vi har økt kapasiteten jevnt over flere år, sier leder i SiO Helse, Trond Morten Nejad-Trondsen.

Han trekker frem nye kurstilbud, som har fokus på forebyggende arbeid. Nytt fra i høst er også tilbud om videokonsultasjon til studenter.

– Ikke sparetiltak

– Noen studenter er jo litt skeptiske, mens noen er spente på å prøve det ut. Det er forskning

som viser at behandlingen ikke har dårligere kvalitet når det er over video. Det kan også være situasjoner hvor studenter faktisk kan foretrekke konsultasjon over video. Dersom noe kan være vanskelig å snakke om kan avstanden være betryggende og gjøre det lettere, sier Trondsen.

– Er det fare for at det blir et dårligere tilbud enn vanlig konsultasjon?

– Tvert imot.

I vår var det omtrent 83 prosent av de som tok kontakt med SiO Psykisk helse som fikk tilbud, resten fikk andre tilbud eller

måtte til andre behandlingsformer. Det er 130 som står i psykologkø hos SiO på nåværende tidspunkt.

– Er det et sparetiltak?

– Nei, overhodet ikke. Dette er et ønske om å tilby psykologtimer på flere måter. Dette er i tillegg til vanlig behandling. Vi får nå også mulighet til å gi oppfølging til studenter som er i utlandet via video.

Personvernutfordringer

Kaja Asbjørnsen Betin, leder i Psykologenes forening for digital helse, forteller at videokon-

sultasjon handler om trenden i samfunnet med at flere og flere tjenester blir digitalisert – også innenfor helse.

– Det å møte en psykolog på videoskjerm er ikke så fryktelig annerledes enn å gå på kontoret. – Kan dette gi noen utfordringer når det gjelder personvern?

– Det er andre utfordringer enn i tradisjonell terapi. I det man skaper en forbindelse over nett, så kan folk i teorien få tak i data. Det som er viktig er at man bruker videokonferansesystem som er utviklet for sensitive data.

universitas@universitas.no

Ny dekan vil fornye jussutdanningen: – Vi er tradisjonsbundne

Ragnhild Hennum har vært tilknyttet universitetet siden hun begynte på jusstudiet som 19-åring. Etter forrige ukes brakvalg er hun fakultetets første kvinnelige dekan.

Juss

tekst Knut Anders Finnset
foto Emeline Maria Pischedda

– Alle er nok enige i at det var greit at det er en kvinne som ble dekan, men det har jo vært *plenty* av kvinnelige instituttledere tidligere, for ikke å nevne Lucy Smith, som var professor her og Universitetet i Oslos første kvinnelige rektor.

Dekanvalget har for første gang i fakultetets 208-årige his-

torie ført en kvinne til toppen av hierarkiet.

På kontoret til den ferske dekanen sitter latteren løst. Omgivelsene maler et bilde av en uhøytidelig person, og en stabel med tomflasker avslører en forkjærlighet for lettcola. Ragnhild Hennum begynner å beklage rotet på kontoret før Universitas i det hele tatt har kommet oss inn i bygningen, men bedyrer at det finnes et system i kaoset.

Hennum er ikke spesielt opp-tatt av sin historiske posisjon,

og påpeker at «kvinnelig dekan hadde det blitt uansett». Den andre kandidaten var nemlig Trine-Lise Wilhelmsen og hennes team, bestående av Geir Stenseth og Benedikte Høgberg.

Som student hadde hun ikke sett for seg en livslang karriere i akademien, men legger ikke skjul på at hun synes jobben er morsom.

– Når en mulighet har bydd seg har jeg oftere sagt ja enn nei – det er en måte å få ting til å skje i livet. For øvrig har jeg ikke hatt noen plan, sier hun med et lurt smil.

Modernisering i horisonten

Hennum og hennes to prodekaner Tarjei Bekkedal og Vibeke Blaker Strand, gikk blant annet til valg på nytenkning i undervisningen på det prestisjefylte jusstudiet.

– Vi ønsker å tilby flere ulike og mer varierte undervisningsformer. Ikke at vi underviser dårlig i dag, men vi er ganske tradisjonsbundne, sier hun.

Bekkedal, som blir ny studiedekan og dermed vil ha ekstra fokus på selve studiet, forklarer at dette for eksempel kan komme i form av flere muntlige evalueringsformer.

– Når vi tenker på hvordan arbeidslivet ser ut, så gjør vi én bestemt ting veldig ofte: Vi prøver å løse en rettssak. Men man skal kanskje også prosedere, skrive en utredning eller en artikkel, holde en presentasjon, eller til og med snakke med «vanlige» folk for en gangs skyld, sier han og legger til:

– Jurister er som poteter, sier man, fordi de gjør så mange forskjellige ting. Men slik undervisningen er nå tenker den ikke på juristen som en potet – den er veldig rettet inn mot case-løsning.

Høyt konkurransenivå

Hennum forklarer at det ikke er lenge siden man kunne gå gjennom hele jusstudiet uten å måtte åpne munnen en eneste gang.

– Sånn er det jo ikke i yrkeslivet, og da blir det en ganske stor avstand mellom de ferdighetene arbeidsgiverne forventer, og det vi tilbyr studentene. Vi ønsker at de to sidene skal ligge litt nærmere hverandre enn i dag.

Det er ingen hemmelighet at karakterpresset og konkurransenivået på jussen er høyt. Derfor mener Bekkedal at mer samarbeidsfokusert

undervisning kan ha en positiv effekt.

– Det er ikke så sterk delingskultur på studiet, og mange oppfatter det som svært konkurranseorientert. Men det ligger mye ressurser i å kunne bruke studentmassen i læringssituasjoner, slik at de kan utveksle erfaringer. Samtidig kan det ha en positiv effekt på det sosiale. Mange finner seg godt til rette på studiet, men noen sier også at de føler seg ensomme. Det at man har en samarbeidskultur kan hjelpe på det.

Det ikke er lenge siden man kunne gå gjennom hele jusstudiet uten å måtte åpne munnen en eneste gang

Ragnhild Hennum, ny dekan ved Det juridisk fakultet

Forandring koster

Innovasjon kommer imidlertid ikke gratis. Hvor mye nyskaping fakultetet kan tilby studentene avhenger blant annet av søknaden om å bli såkalt Senter for fremragende undervisning (SFU), som er en nasjonal prestisjeordning for å gi landets fremste utdanningsmiljøer ressurser til å videreutvikle sine studier.

Det juridiske fakultets søknad er basert på initiativet CELL (Centre for experiential legal learning), et ressurscenter med fokus på å utvikle nye undervisningsformer på fakultetet. De har blant annet planer om å opprette verdens første digitale rettsal, som skal fungere som et læringsverktøy for jussstudenter over hele landet.

– Det kan beskrives som et slags laboratorium for å prøve ut ny undervisning, forklarer Bekkedal.

Hvem som blir tildelt SFU-status kommer det svar på i desember, men den påtroppende dekanen lover at det kommer til å bli nyvinning i utdanningen uansett utfall.

– Mye av dette kan vi få gjennomført uten å få tilført store nye ressurser, og skulle vi få det er det et stort pluss. Men mye skal vi få til uansett.

universitas@universitas.no

Populær: Team Hennum gjorde valgskred og mottok 76,6 prosent av stemmene under dekanvalget ved Det juridisk fakultet i forrige uke.

OPPTØYENE I CHILE:

— Det er alltid studentene som starter revolusjonen

En økning i kollektivprisene fikk det chilenske begeret til å renne over. – Regjeringen tar oss ikke seriøst, sier student Tania Roa.

Demonstrasjon

tekst Frida Fliflet

– Mest av alt er jeg sint og frustrert, sier Tania Roa (21). Hun studerer medisin ved Universidad de Santiago, og deltar aktivt i demonstrasjonene i Chiles hovedstad.

– Jeg tror ikke noe av dette – all volden og plyndringen – ville skjedd om ikke regjeringen hadde sendt militæret for å «ta seg av saken». De tar oss ikke seriøst, mener Roa.

Det koker i Chile om dagen – og kanskje aller mest i Santiago. Da regjeringen i forrige uke annonserte økning i billettprisen på metroen, ble det dråpen som fikk begeret fylt av misnøye til å renne over. For å protestere, begynte ungdommer i hopetall å hoppe over billettbommen på Santiagos metro.

Derfra eskalerte det raskt: Illsinte innbyggere satte fyr på hovedstadens metrostasjoner, busser og supermarkeder, og det oppstod svære, men fredelige, demonstrasjoner. Demonstrantene ble møtt med tåregass, vannkanoner og i flere tilfeller også vold. President Sebastián Piñera erklærte unntakstilstand, og sendte militæret ut i gatene. Per lørdag 26. oktober er 19 mennesker drept i sammenstøtene.

Det er som om vi, folket, bare er en vits

Tania Roa, medisinstudent ved Universidad de Santiago

Straffekurs i etikk

Bakteppet for opptøyene er vevd av store sosiale ulikheter, ekstremt lave pensjoner, overfylte sykehus og en god dose korrupsjon. For selv om Chile er kjent som et av Latin-Amerikas bedre stilte land, sliter mange med å få endene til å møtes. Spesielt den offentlige transporten er dyr: Fattige chilenerne bruker nesten 30 prosent av lønnen på å komme seg rundt, ifølge en fersk studie fra Universidad Diego Portales.

Militært maktmisbruk: I Chile er gatene fulle av demonstranter. Demonstrasjonene som bunner i sosiale ulikheter er fredfulle, men blir likevel møtt med tåregass og vold.

– Søkkrike forretningsfolk snyter millioner på skatten, og som straff får de et kurs i etikk. Når en vanlig borger sniker på metroen, blir politiet tilkalt, og jord og himmel satt i bevegelse. Dette gjør folk rasende, sier Roa.

Hun forteller videre at transportministeren ba folk stå opp tidligere på morgenen for å rekke *hora baja* – lavpristimen – om de synes metroen var så dyr.

– Det er som om vi, folket, bare er en vits.

Studentene i bresjen

Alle aldre er representert i opptøyene og gatedemonstrasjonene. Men det er de unge som leder an. Det er alltid studentene som starter revolusjonen, mener Roa.

– Men når man først vekker opp folket, kommer alle seg opp og ut. Når jeg går ut på gaten er det både småbarn og gamle som synger og slår på kasseroller, sier hun.

Situasjonen i byen er *complicada*. Supermarkeder er stengt, metroen er stengt, bare enkelte busser går. Folk raner både butikker og boliger over en lav sko. Roa forteller om venner som gang på gang må forsvare sitt eget hjem fra å bli rundstjålet.

– Hvorfor driver militæret og kaster tåregass på oss som protesterer fredelig,

i stedet for å bruke kreftene sine på alle tyvene, spør hun syrlig.

Vrimler av voldsvideoer

Mange medier har valgt å ikke dekke alle de store, fredelige demonstrasjonene. Men i motsetning til sytti- og åttitallets militærdiktatur – som mange chilenerne har friskt i minne – vrimler det nå av bilder og videoer på Instagram, Facebook og Whatsapp. Sosiale medier gjør det lett å dokumentere maktmisbruket og volden militæret gjen-tatte ganger har benyttet seg av.

– Det at militæret er overalt i gatebildet gjør mye med stemningen. Chilenerne blir veldig urolige, forteller Nikolai Molvik (24). Han er utvekslingsstudent i havnebyen Valparaíso, halvannen time unna hovedstaden. Også her er det protester, portforbud og begrenset tilgang på mat.

– Moren til venninnen min sa at bare hun hører et helikopter, får hun en vond følelse. Folk har dårlige assosiasjoner til militæret, og med god grunn, sier Molvik.

– Om man ser situasjonen helt isolert, kan jeg til en viss grad skjønne at presidenten valgte å sende ut militæret – for å håndtere alle brannene og plyndringene. Men jeg synes egentlig at han burde gå av, eller gi folket reformene de krever.

Global uro

Unge mennesker protesterer i land over hele verden. Dette er noen av dem:

- + Tusenvis av mennesker har fylt gatene i Libanon over de siste to ukene. De protesterer mot omfattende korrupsjon og maktmisbruk. Demonstrantene fikk sin vilje da regjeringen gikk av 29. oktober
- + I Irak har mer enn 250 mennesker mistet livet i voldsomme opptøyer den siste måneden. De bakenforliggende årsakene ligner i Libanon: korrupsjon, arbeidsledighet og manglende offentlige tjenester
- + Hong Kong har vært herjet av demonstrasjoner i månedesvis, etter at regjeringen foreslo en utleveringsavtale til Kina. Forslaget ble trukket tilbake, men protestene fortsatte, mye på grunn av myndighetenes brutale behandling av demonstrantene
- + Flere enn 600 mennesker har blitt skadd i protester i Catalonia i Spania, som oppstod som følge av at ni katalanske uavhengighetsledere ble dømt til fengsel i landets Høyesterett 14. oktober
- + 16 mennesker er drept i forbindelse med protester mot den etiopiske statsministeren og ferske fredprisvinneren Abiy Ahmeds reformistiske politikk
- + Voldelige opptøyer brøt i Ecuador som følge av ny lov som stanset subsidiene på drivstoff, og førte til økte priser. Flere mistet livet før regjeringen trakk loven ti dager senere
- + I Bolivia brøt protester ut etter at opposisjonskandidat i presidenvalet, Carlos Mesa, nektet å akseptere nederlaget mot president Evo Morales

Kilder: Al Jazeera, BBC, NRK

– Et opprør flertallet støtter

Tor Opsvik, førstelektor i spansk ved ILOS på Universitetet i Oslo, mener den chilenske regjeringen viser manglende forståelse for hvor dyptgripende opprøret egentlig er.

– Dette er ikke små, «anti-sosiale» grupper som gjør hærverk, men et opprør flertallet av chilenerne støtter, forteller Opsvik.

– Både regjeringen og TV-stasjoner har prøvd å tegne et slags bilde av «kriminelle versus regjering», og president Piñera har uttalt at «vi er i krig». Dette fyrer opp under misnøyen.

Maktmisbruk og arroganse

Han tror den store økonomiske kløften mellom de svært rike og folk flest er hoved-

Plyndring: Den kaotiske tilstanden i hovedstaden Santiago har ført til at folk raner både butikker og boliger.

Det er en følelse av at det finnes to sett med spilleregler: Ett for eliten, og ett for folket

Tor Opsvik, førstelektor i spansk ved ILOS på Universitetet i Oslo

grunnen til opprøret. I tillegg kommer et manglende sikkerhetsnett, da pensjonsordninger, helsesystem og store deler av utdanningssystemet er privatisert.

- Mange opplever også maktmisbruk og arroganse fra dem med penger og posisjoner. Det er en følelse av at det er to sett med spilleregler: Ett for eliten, og ett for folket, sier Opsvik.

– Krever dypere endring

Opsvik ser foreløpig ingen partier eller alternativer som kan lede an i en klar retning. Bildet er likevel ikke kullsvart: Regjeringen har gått tilbake på metroprisstigningen, og foreslått å øke minstepensjonen. Piñera har også bedt om unnskyldning for krigsuttalelsen.

- Det er et stort press på regjeringen for sosiale reformer, mener Opsvik.

Men Tania Roa er ikke overbevist av regjeringens nye lovnader.

- Jeg føler at dette bare er midlertidige greier som de slenger ut for å roe gemyttene. Som at de skal droppe å øke billettprisene? Det tror ikke folk noe på. De kommer til å vente litt, og så prøve på nytt. Chilenerne krever dypere endring, en ekte forskjell, mener Roa.
- Det er veldig trist om det ikke blir noen endringer etter alt dette. Men i det minste ser politikerne at vi ikke lar oss herse rundt med så lett.

universitas@universitas.no

MELDING HJEM

Hvor er jeg?: Universitas-journalist Stine Bergo er på utveksling i Brighton, Storbritannia.

B-ordet

Skilsmisse: Én uke før det skjer, orker ingen å snakke om brexit.

Storbritannia

tekst og foto: Stine Bergo

«So what do you guys think is going to happen with Brexit now?»

Spørsmålet mitt skjærer som en kniv gjennom den ellers lette stemningen denne onsdagskvelden. De andre har nettopp avsluttet en diskusjon om Nintendo-konsoller, og jeg ser mitt snitt. Sosiale antenner får vike; det er bare litt over én uke til brexit, og jeg dør av nysgjerrighet etter å få vite hva mine tedrikkende venner tenker.

Da jeg kom til England for litt over en måned siden, tenkte jeg at den store skilsmissen kom til å være på alles lepper. Jeg forventet protester i gatene, hissige debatter mellom *leavers* og *remainers*, og at folk skulle hamstre bokseamat som om de forberedte seg på Armageddon.

Men ingenting av dette har skjedd. Situasjonen hadde muligens vært en annen om jeg bodde et annet sted enn i Brighton, hvor EU-symbolet deler vindusplass med regnbueflagg og «Vote Green»-plakater. Her har jeg såvidt hørt noen nevne brexit, med unntak av noen mer eller mindre spydige kommentarer om landets tilstand fra professorer.

- **Helt ærlig** er jeg utrolig lei av hele greia, sier Sam, en av romkameratene mine. De andre nikker samtykkende uten å ta øynene fra TV-skjermen. Etter å ha ført King Boo gjennom en kinkig sving, legger Sam til: – Det har bare pågått for lenge. Jeg prøvde virkelig å følge med i begynnelsen, men det ble umulig etter hvert.

Selv ribbet for nakenhet, sex og kjærlighet, minner brexit om et reality show: Full av intriger, plot twists, karakterer som kommer og går. Utmeldelsen fra EU har vært på Storbritannias agenda siden 23. juni 2016. Da gav 51,9 prosent av befolkningen seieren til *Leave*-siden med slagordet «Take back control». Siden har to statsministre gått av. I juli tiltrådte Boris Johnson, med løftet om at Brexit skulle skje, «do or die», innen 31. oktober.

Mens regjeringen forteller hva man bør gjøre for å forberede seg, og BBC serverer podcasten «Brexit – A Guide for the Perplexed», tilbyr Sky News sin nye brexit-frie tv-kanal et pusterom for de frustrerte. Romkameraten min Sam er en av de frustrerte. Han stemte for å bli i EU, men synes det er bedre å få til brexit uten noen avtale enn å vente lenger.

Vente må han likevel. Noen dager etter Mario-kartseansen, ba nemlig Boris Jean Claude Juncker om enda en utsettelse. Når brexit en gang kommer, uansett hva utmeldingsavtalen blir eller ikke blir, venter videre forhandlinger om det fremtidige forholdet med EU – i tillegg til med EØS-land som Norge. Disse starter først etter brexit. Ikke for å forvirre enda mer, men meningsmålinger viser at et flertall av briter nå er mot å forlate EU. Og hvis Labour-partiet engang får gjennom en ny folkeavstemning – ja, da kan det hende at brexit aldri blir noe av.

En melding tikker inn på kollektivets gruppechat. Det er et screenshot av en Twitter-melding: «Året er 2192. Den britiske statsministeren besøker Brussel for å be om en utsettelse av brexit-tidsfristen. Ingen husker når denne tradisjonen begynte, men hvert år tiltrekker den seg turister fra hele verden».

Kunsten å være konservativ

Med en pils i den ene hånden og et titalls konservative menn rundt bordet måtte alle fordommer legges til side da Universitas møtte studentforeningen FAKS.

Konservativisme

tekst Caisa Linea Hagfors
foto Gabriel Skålevik

Auditorium 2 på Det samfunnsvitenskapelige fakultet fyller seg opp med konservative menn en halvtime før foredraget starter. De er stort sett pent kledd, noen overdrevet formelt, andre ganske anonymt. Likevel er slips, sløyfe og vest en gjenganger. Aldersspennet er bemerkelsesverdig for en studentorganisasjon, og det er om lag tretti menn i salen. Foreløpig er jeg den eneste kvinnen til stede. Den blanke brosjen med eiketreet på, et kjent symbol for konservatisme, er pent festet på ullblazeren til Petter Kirkeholmen, leder av Forening for alle konservative studenter (FAKS).

En kvinne ankommer. Jeg er ikke len-

ger den eneste.

På en blokk har jeg notert meg hva jeg vil vite om de konservative studentene innen kvelden er omme. Hva er en konservativs største dystopi, lurert jeg spesielt på. Utenfor gjør Blinderns swingklubb seg klar til sin ukentlige dansetime i foajeen i Eilert Sunds hus. Muntre toner fra musikken siver gjennom dørsprekken og bryter med alvor i rommet.

To kvinner i salen. Tre, med meg.

I det klokken tikker halv seks, tar Kirkeholmen ordet og introduserer både foreningen og dagens foredrag. Foredraget handler om samlingen av Norges rike, og er med andre ord ikke så kontroversielt som man kanskje forventer at et konservativt foredrag skal være. Temaet historie er i kjernen av nettopp det de konservative ønsker seg: å knytte

Tradisjons tro: Studentene søker sammen etter det sanne og det gode. Svaret mener de finnes i tradisjonen.

Konservatismen er den eneste ismen som faktisk svarer på vår tids spørsmål

Haakon Teig, idéhistoriestudent

Debutt: Haakon Teig (t.v) og Petter Kirkeholmen (t.h). Hva det innebærer å være konservativ blir de konservative kanskje aldri helt enig om. Den 7. november arrangerer de paneldebatt om konservatismebegrepet.

vår identitet i dag til fortiden.

Tre kvinner. En siste kvinne setter seg ned på bakerste rad.

– Om noen uker får vi besøk av en medisinetiker, og da skal foredraget handle om fosterdiagnostikk, reklamerer den høye, glattbarberte og slipskledde studentlederen.

– Det er en glede å ønske disse debattene velkommen her på UiO, som er kjent for å være venstrevridd, avslutter Kirkeholmen. Med det har min konservative kveld bare så vidt begynt.

Konservativ pilsing

Dagen før gir studentlederen meg beskjed om å ikke nevne i avisen hvor vi skal drikke konservativ pils. I pent utsmykkede restaurantlokaler får jeg være med å innta den tradisjonsrike pilsen etter foredraget. Tiden jeg hadde brukt på å frykte for at det skulle bli vanskelig å få de konservative til å prate, var bortkastet. Her flyter både praten og pilsen like løst, og ved første øyekast kan de se ut som et herrelag som holder et tidlig julebord. Men spisser man ørene er det helt andre ting enn Premier League og Exit som diskuteres.

– Diskusjonen om hva konservatisme er, vil vi nok aldri bli helt ferdig med, sier Kirkeholmen med spøkende et smil om munnen. Selv om de vektlegger ulike deler av den konservative tankegangen, handler det for alle om å finne svar på samfunnsspørsmål ved å se seg tilbake. De vil stå imot moderne strømninger ved å konservere og bevare verdier som har mistet sin posisjon i samfunnet i dag. De vil bevege seg fremover gjennom å ta et skritt tilbake, og dermed reversere mange av de endringene samfunnet har gjennomgått de siste hundre årene. De er høyt utdannede og veltalende. Jeg finner fort ut at de også er svært imøtekommande.

Konservative sannheter

Med skinnjakke og rufsete hår skiller Haakon Teig (25) seg litt ut fra resten av forsamlingen på spisestedet. Så langt har ingen helt klart å svare meg på hva det vil si å være konservativ. Teig, derimot, har en del ting klart for seg. Han mener konservatisme er en søken, og at det er viktigere å legge vekt på dét, fremfor det ideologiske. Konservative søker etter det som er godt og det som er sant,

Norge i dag, slik jeg ser det, er til en viss grad en dystopi

Haakon Teig, idéhistoriestudent

og svarene på det finnes i tradisjonen, forklarer Teig.

– For min del er det gjerne troen på det evige mennesket, altså en tanke om at mennesket forblir mer enn mindre det samme, og at mortaliteten som sådan er uforanderlig, sier idéhistoriestudenten alvorlig.

FAKS ble startet for å etablere et miljø for intellektuell konservatisme og for å ha et fristed fra politisk korrekthet. Det forteller FAKS-medlem Øyvind Johannes V. Evenstad (24). Selv er han katolikk, skriver master i filosofi om naturrett og har tidligere vært leder av foreningen. Han minner ikke om en typisk filosofistudent med rødt, stripe slips over hvit skjorte og med pent kammet kort hår, men den filosofiske tilnærmingen til et hvert spørsmål avslører han fort. Han ramser opp ulike temaer han mener FAKS-studentene er særlig opptatte av.

– Det er mange som er bekymret for innvandring, spesielt når det kommer til islams innflytelse og kristendommens posisjon i samfunnet, begynner Evenstad.

Men også spørsmål abort, kjønn, identitet og seksualitet er gjengangere, ifølge den tidligere lederen. Han sier at mange i FAKS er kritiske til at det finnes mer enn to kjønn, og at man har lov til å bytte kjønn. Spørs-

FAKS – Forening for alle konservative studenter

- + Stiftet 17. mai 2017
- + Cirka 100 betalende medlemmer
- + Landsdekkende, partipolitisk uavhengig forening
- + Ønsker å være en plattform for ideologisk, faglig og politisk diskusjon
- + Fremmer fri meningsbrytning som essensielt for et velfungerende universitet

Kilde: Konservativestudenter.no

sasjon for studenter ved UiO, stiller seg mer kritisk til foreningen.

– Utgangspunktet for et godt studentengasjement er at det skal være rom for å diskutere mye, mener organisasjonens leder, Ronja Gulbrandsen (23). Samtidig er hun skeptisk til at en organisasjon og forening potensielt skremmer bort studenter som ønsker å ta plass i det konservative miljøet på Blindern.

– Det er vanskelig å akseptere at en forening som skal være åpen for alle studenter distanserer seg fra den utviklingen i samfunnet der vi er åpen for flere kjønn og ulike type uttrykk. Aksepten for mangfold i kjønn, identitet og seksualitet bør ikke være forbeholdt den sosialistiske venstresiden, fortsetter Gulbrandsen.

Venstreallianse-lederen mener ►

Safe place: FAKS-studentene ønsker seg et fristed fra politisk korrekthet.

Studentforening: FAKS har i dag omtrent 100 betalende medlemmer over hele landet.

Når markedet gir deg alt du kunne ønske av forbruksvarer for å være stimulert, så lever du ikke lenger et liv for andre mennesker

Haakon Teig, idéhistoriestudent

« det kan føre til en større polarisering.

– Når man har en forening som steiler mot en politisk debatt der premisset er åpenhet og aksept, tror jeg det kan føre til større polarisering i et allerede spent politisk miljø, avslutter Gulbrandsen.

Norsk dystopi

FAKS-studentenes bekymring for liberale abortlover, flytende kjønns- og identitetsnormer og stadig mer globalisering gjør meg enda mer interessert i spørsmålet jeg på forhånd ville finne svar på. Hva er deres dystopi? Haakon Teig er tydelig i sitt svar.

– Norge i dag, slik jeg ser det, er til en viss grad en dystopi. Alt er underlagt enten staten gjennom velferdsstaten eller kommersielt gjennom markedet, og det er grunnen for vår nåværende ulykkelighet.

Han mener at økende ensomhet i dag og etterspørsel etter flere psykologer er en konsekvens av at menneskets individualitet og naturlige fellesskap blir knust av enten marked eller stat. Staten tar hånd om oppdragelsen av barn, eldre og de som faller ut av samfunnet. Teig mener vi skyter oss selv i foten når vi

Markedet gir oss alt vi kan ønske oss. For mannen er det veldig greit, du har pornografi og videospill – og da har du hele livet dekket

Haakon Teig (25), idéhistoriestudent

overlater familieplikter til et system eller marked, og at det alt i alt føler til at vi har mer ensomhet nå enn tidligere. Han peker på at i Storbritannia har det gått så langt at de i dag har en ensomhetsminister.

– Markedet gir oss alt vi kan ønske oss. For mannen er det veldig greit, du har pornografi og videospill – og da har du hele livet dekket. Og når markedet gir deg alt du kunne ønske av forbruksvarer for å være stimulert, så lever du ikke lenger et liv for andre mennesker. Du lever et liv for egen stimulans, forklarer idéhistoriestudenten engasjert.

Velferdsstatens synder

En av studentene har bestilt en tallerken med biff og pommes frites, og servitøren som kommer ser ut til å være godt kjent med flere i gruppen. Støynivået vitner om høyt engasjement og mye å prate om, og jeg må anstrenge meg litt for å høre alt Teig sier. Han fortsetter med å fortelle at det er grunn til å være skeptisk til velferdsstaten, så vel som markedet. De tar seg av alt du burde bry deg om, som familien og menneskene rundt deg, forklarer han og legger til at både kapitalismen og sosialismen gir mulighet til å leve et liv som er dedikert

Temaloop: Øyvind Johannes V. Evenstad er katolikk, filosofistudent og tidligere leder av foreningen. Han mener spørsmål om abort, kjønn, identitet og seksualitet er gjengangere hos FAKS.

til deg selv, heller enn til andre.

Selv forteller Teig at han stemmer Senterpartiet, først og fremst fordi de vektlegger viktigheten av at folk lever i lokale, tette tradisjonsrike fellesskap med familie og natur i sentrum. Når han prater om politikk, får man et inntrykk av at han ønsker å ta samfunnet lang tilbake i tid.

– Vi har også feminismens negative innslag i det hele, hvor kvinner på død og liv skal ut i arbeidslivet. Det er jo en god ting at mange kvinner arbeider, men at dette skal være en dogme, slik som det nå er, ser jeg ikke på som positivt, sier studenten.

Han tenker seg om i noen ekstra sekunder.

Diskusjonen om hva konservatisme er, vil vi nok aldri bli helt ferdig med

Petter Kirkeholmen, leder i FAKS

– Likevel kan man si det samme med når det gjelder menn, legger han til. 25-åringen peker på markedskreftene presser menn ut på et marked og karrierejag. Hvis du lykkes på markedet, får du en karriere, forklarer han og fortsetter:

– Men det er mye viktigere med det som er nært. Dessverre har de institusjonene hvor mennesket kan føle seg hjemme og frie i dag, som i familien eller i kirken, ikke noe plass i samfunnet lenger.

Konservativ og kontroversiell

Teig fleiper om at jeg endelig har fått de kontroversielle sitatene jeg var på leting etter. Likevel er han klar på at han ønsker at så lite som mulig skal være unntatt offentlig debatt, og at konservatisme er vanskelig for mange fordi det står i konflikt med vår tids arroganse. Studenten mener at foreløpig er konservatismen bare er en tankestrømning i samfunnet som sprer seg. Den har enda ikke et reelt utløp i politikken. Han håper det vil snu av én enkel årsak:

– Konservatismen er den eneste ismen som faktisk svarer på vår tids spørsmål, avslutter han.

Mot slutten av kvelden sitter fortsatt én av de tre kvinnene jeg observerte på foredraget rundt bordet. Nestleder i FAKS, Erik Lancelot, forteller at prosentandelen jenter i foreningen er alt for lav. Jeg håper kvinnen kan gi meg et innsyn i hvordan det er å være med i FAKS som kvinne og hvorfor det er så få kvinner i det konservative studentmiljøet. Men straks jeg introduserer meg til kvinnen, som ser ut til å være i 20-årene og er historiestudent, forstår jeg fort at det vil være vanskelig å finne de svarene jeg leter etter. Stigmatisering knyttet til det å være kvinne og konservativ, samt dårlige opplevelser, gjør at kvinnen helst ikke ønsker å uttale seg.

Kanskje har kvinnen all grunn til å være skeptisk til meg. På vei hjem fra konservativ pils forstår jeg at jeg knapt har lyttet til et konservativt standpunkt før jeg faktisk måtte det i kveld. Hadde jeg møtt en kvinne som omtalte seg som konservativ, frykter jeg at jeg ville bidratt til å holde fordomsstatistikken stabilt høy. Tar du en pils med dine antatte meningsmotstandere, møter du kanskje dine egne fordommer i døra.

kulturredaksjonen@universitas.no

Symbol: Eiketreet er et klassisk symbol for konservatisme. Røttene symboliserer fortiden, bladene det nyfødte og stammen symboliserer nasjonen. «Et tre må pleies varsomt, og et tre uten sine røtter vil dø».

DEBATT

debattredaktør: **Mikkel Ihle Tande**
debatt@universitas.no 988 62 913

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Skjønner ikke dating

– Selv om jeg helst skulle funnet min Marshall, så sitter jeg alene som en trist Ted, skriver journalist Aurora Berg.

Jeg har en følelse av at det er en popkulturell referanse jeg ikke tar her, ellers gir dette null mening. Ulikt vanlig praksis hos Studvest....eller? For å gjøre ting litt klarere har hun laget en liste over ting hun ikke forstår med dating:

- Hvem skal insje? Hvem skal betale på date? Hvem skal ta første steg? Når skal man bli eksklusive? Når er dette en safe deal? Kunne det ikke bare vært en fasit alle fulgte? Det hadde gjort hele greia mye enklere.
- Ja. Men hvem har fortalt deg at livet skal være lett?
- Hvorfor må mennesker være så kompliserte? Pingviner imponerer sin potensielle partner med fine steiner, også er de sammen for livet! Vi burde også gjort noe sånt i stedet for de merkelige greiene vi har på gang.
- Men....nesker er ikke pingviner. Vi har ikke steiner, men musikk, kunst, vitenskap, penger og... kronikker.

(Ikke) Slå meg i trynet, baby!

Maria Lund Krogstad, Under Duskens sex-spaltist, bare gir og gir.... intime detaljer fra eget sexliv ingen egentlig etterlyste.

- Som ung og usikker syntes jeg til å begynne med at det var mer enn nok å skulle være på topp og ta styring. Etter hvert ble jeg varm i trøya og innså at det er mye gøy å finne på. Du vet aldri om du liker noe før du prøver det, så mye måtte testes.
- Vel, de fleste av oss har en viss aning... og kan se for oss en grense. Kanskje f.eks. ved fysisk vold? Ikke Krogstad.
- Verre var det da jeg fikk det for meg at jeg ville slås i ansiktet. Dette ville ingen av mine one night stands bli med på. Av en eller annen grunn ville de ikke slå ei dame i trynet første gang de pulte henne? Uforståelig.
- Til slutt fant hun sin Hank Moody, men lærte raskt at dette ikke var like fett som på TV. Å si fra var imidlertid for kleint før forholdet hadde vart i lang tid.
- Etter det har jeg prøvd å si ifra tidligere om hva jeg liker og ikke. Det viser seg at det er best for alle. Hvem skulle trodd? Så plis, ikke slå meg i ansiktet, takk.

Ukas tweets:

Harold Bloom Apologist (rip) @sussiban
Speilet i handicap-toalettet på Sophus Bugge får meg til å se tjukk ut... hvor er Universitas??råd etter fadderuka» #lifeatBI
I stativet ved inngangen

bam its sam @saaamscottt6
almost 22 years ago 2 people had sex and now i have to go to work everyday
Gratulerer med et liv og jobb da

mektig trollmann @mektigtrollmann
det står en pappfigur av torbjørn røe isaksen i hjørnet av forelesningssalen og jeg kan ikke komme på noe som har ødelagt mandagen min så fort før
En pappfigur er verre enn forelesning mandag morgen? Burde vært en trigger warning på døra

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Strategi 2030: Skryt for utsettelse

UIO
Vemund H. Jernsletten, Grønn Liste

Høringsutkastet for Strategi 2030, UiOs plan for det neste tiåret, har mottatt universell kritikk. Kritikken er mangfoldig, men gjennomgående kritiseres planens sviktende klimamål. Verdenssamfunnet er i en klimakrise, og de neste ti årene er avgjørende for om vi holder oss innafor eller faller over krisens rand. Som kunnskapsinstitusjon har UiO unikt ansvar for å etterleve hva dagens kunnskap krever av samfunnsinstitusjoner. Strategi 2030 må erklære en radikal klimaambisjon.

Dette, og andre viktige mål, har blitt klart uttrykt i forarbeidet før utkastet. Det er urovekkende hvor mange viktige poenger utkastet neglisjerer. Overfor Univer-

sitas forrige nummer har rektor ingen tvil i sitt hjerte om at vi skal få til et tilstrekkelig sluttprodukt, men han nevner ikke den vesentlige faktoren for å skape det gode produktet: Universitetets demokratiske prosesser, spesielt å lytte til dets forskjellige stemmer – særlig når de samlet taler for sterkere klimamål.

Lyttingen har ikke vært god nok, men det er tillitsvekkende at universitetsstyret nå utsetter det endelige vedtaket. Mitt forutgående inntrykk har vært at da-

Mitt forutgående inntrykk har vært at dagens ledelse har gode klimaambisjoner og lytter til studentstemmen

Vemund H. Jernsletten, Grønn Liste

gens ledelse har gode klimaambisjoner og lytter til studentstemmen og andre ofte neglisjerte universitetsaktører. Denne til-litten har gjort strategiutkastet skuffende, men med vedtaksutsettelsen får jeg også håp om at den endelige strategien blir UiO verdig. Det er ikke så ofte utsettelser blir godt mottatt, men her vil jeg takke universitetsstyret for en god utsettelse.

debatt@universitas.no

Ukens sitat: Utenlandsopphold er en viktig mulighet, men bør forbli noe man selv velger

Therese Fjorden Lysheim, nestleder i Under Dusken, er negativ til avtroppende rektors ønske om at alle drar på utveksling.

Det er moralsk riktig av Extinction Rebellion å gjøre opprør

Kilma
Julianne Grovehagen,
masterstudent i filosofi ved UiO

I det siste har vi hørt om Extinction Rebellion-studenter som ser det som en plikt å ta til gatene og studenter som er villig til å droppe utdanningen for klimakampen. Et opprør har spredd seg over store deler av verden, ikke-voldelige sivile ulydighetsaksjoner i borgerrettighetsbevegelsen Extinction Rebellion (XR) har reist seg, de er utålmodige og vil ha klima- og miljøhandling nå. Mannen og kvinnen i gaten – studenter, beste-foreldre, bønder, mødre, leger, skuespillere og så videre har blitt arrestert for saken, i håp om å sende et budskap til myndighetene verden over at de burde starte med radikale tiltak for å løse klima- og miljøkrisen.

Det lønner seg å være ulydig, mener opprørerne, De forårsaker forsinkelser og mange personer reagerer på dette, og ønsker at aksjonistene kaster inn hånd-kleet. Kritikerne mener XR ikke hjelper klimasaken, og bare fører til at folk blir irritert. Er det egentlig moralsk riktig av XR å lage opprør og ty til ikke-voldelig sivil ulydighet? Myndighetene vet vi må kutte drastisk i CO2-utslipp, men feiler i å handle slik at vi får de utslippskuttene vi behøver for 1,5 grader. Vi

er på vei mot 3 graders global oppheting, noe som innebærer en verden hvor store mengder mennesker blir drevet på flukt av tørke og sultkatastrofe. Vi står ovenfor kollaps av økosystemer. Det er virkelig krise, og både menneskers frihet, eiendom og retten til et godt liv står i fare.

For det første, opprørerne tar til orde for at ikke-voldelig sivil ulydighet vil føre til klimahandling, som igjen skal forhindre de verste klimaendringene. De mener ikke-voldelig sivil ulydighet er siste utvei for å oppnå endring. Det innebærer at opprørerne har prøvd alle andre metoder for å få oppmerksomhet

Man trenger visst bare 3,5 prosent av befolkningen sin støtte for at opprøret skal skape sosial endring

Julianne Grovehagen, masterstudent i Filosofi ved UiO

prøvd alle mulige virkemidler uten suksess, mener jeg at det er moralsk riktig å gjøre opprør. For det andre mener jeg det er moralsk riktig å bruke ikke-voldelig sivil ulydighet. Opprørerne viser til at ikke-voldelig sivil ulydighet historisk sett har vært veldig effektivt for å oppnå sosial endring. XR viser blant annet til at ikke alle behøver å støtte opprøret for at det skal ha effekt. Ifølge Chenoweth ved Harvard University er ikke-voldelig sivil ulydighet det mest effektive for politisk forandring. Og man trenger visst bare 3,5 prosent av befolkningen sin støtte for at opprøret skal skape sosial endring.

debatt@universitas.no

FORSKERINTERVJUET

En demonstrant kommer inn på et kjøpesenter

Zeynep Tufekci har brukt karrieren sin på å forstå hvordan teknologi påvirker hvordan samfunnet fungerer.

Teknologi

tekst Varg Lukas Folkman
foto Marthe Thu

– Jeg ble klar over det problematiske ved de sosiale mediene så fort de kom på banen, og den gang var det Barack Obama som brukte verktøyene Facebook gav ham. Ingen reagerte. Det var jo Obama som gjorde det.

Zeynep Tufekci lener seg engasjert over bordet vi sitter ved og gestikulerer for å understreke svaret.

– Problemet er større enn én politisk kampanje. Det er hvordan Facebook er organisert i seg selv.

«Teknososiolog»

Tufekci har kritisert sosiale medier fra begynnelsen av. Der andre heiet Zuckerberg og andre frem som frigjørere og demokratiske krefter, så Tufekci at å la kommersielt drevne nettverk som Facebook overta den offentlige sfæren ikke var udeelt positivt. Tufekci, som i dag er førsteamanuensis ved Universitetet i North Carolina og tilknyttet Berkman Center for Internet and Society ved Harvard, ønsket å forske på samspillet mellom samfunnet og de store teknologibedriftene som tok stadig større plass i det.

– Jeg fant opp ordet teknososiolog om meg selv, da jeg ikke helt visste hva jeg skulle kalle meg selv. Jeg forsker på hva vi gjør og hvordan vi gjør det, og hvordan dette forandres ved inntoget av nye teknologier som sosiale medier og kunstig intelligens, sier Tufekci.

Spesielt har hun fulgt opprørsbevegelser og hvordan deres bruk av sosiale medier har forandre seg. Blant annet har hun vist hvordan sosiale medier i Egypt under den arabiske våren gikk fra å være et verktøy for demonstrantene, til å bli et verktøy for undertrykkelse og sensur for staten.

Demokrati på privat jord

Var Facebook og Twitter noen gang verktøy for demo-

krati og frigjøring? De siste årene har ledet manges syn på de sosiale nettverkene i en helt annen retning.

– Jeg sammenligner dem med kjøpesentre, sier Tufekci.

På et kjøpesenter, forklarer Tufekci, er man i stor grad fri. Man kan gå rundt, man kan prate med venner, man kan se i butikker og man kan handle. Prøver man imidlertid å organisere politisk eller å drive med noe annet som ikke faller i god jord hos eierne av kjøpesenteret finner man fort ut at man ikke er på offentlig, men privat grunn.

– Vi har flyttet mye av vår offentlige sfære inn i det som er en privat institusjon drevet etter kommersielle linjer og som følger kommersielle insentiver.

– Demonstrantene i Egypt, og andre, prøvde å organisere det som er et privat kjøpesenter. Man kan nå mange der, men det er også veldig mye man ikke kan gjøre der, fortsetter Tufekci.

På kjøpesenteret Facebook er det nemlig en rekke ulemper som kommer ved å handle

der: Man overvåkes, annonser mikro-målrettes mot deg og det du laster opp kan like fort fjernes om Facebook finner det formålstjenlig.

– Det er ikke et sunt grunnlag for en offentlig sfære, men det er der vi utøver store deler av politikken vår, sier Tufekci.

Monopolmaktens konsekvenser

Tufekci fikk ikke gehør for kritikken av sosiale medier i en tid da den arabiske våren fortsatt blomstret og Obama seilte inn til fire nye år.

– Det er ikke det at jeg ikke liker teknologi, men man kan tenke på det som en bil: Alle kan ikke fokusere på hvor fort bilen går. Noen må sikre at setebeltene fungerer, at

støtdemperne er riktig installert og på hvor store utslipp bilen skaper.

At setebeltene ikke fungerte overhodet, ble imidlertid klart for mange i 2016. Trump vant valget og syndebukker ble jaktet på nært og fjernt. Målrettet annonsering og spredning av politisk innhold på Facebook ble raskt utpekt som syndebukker.

Dette var imidlertid ikke nytt: Obama hadde gjort mye det samme i 2012. Bare med et annet innhold.

– Folk syntes det var greit fordi det var Obama, men det var aldri en sunn måte å drive valg på. Vi vinner kanskje nå, men det betyr ikke at metodene er gode, slår Tufekci fast.

Siden sprakk også skandalen rundt selskapet Cambridge Analytica, og sinnet mot Facebook vokste eksponentielt. Tufekci ble ikke sjokkert over avsløringene, for det er ikke aktørene som bruker Facebook man må bry seg om

– det er hvordan Facebook er organisert som er viktig.

Siden den gang har debatten rast om hva man skal gjøre med Facebook. Enkelte, som presidentkandidat Elisabeth Warren, mener problemet er monopolmakten til Facebook, Google og lignende selskaper. De mener vi må bryte opp selskapene i mindre bestanddeler. Andre, som mediesosiologen Robert McChesney, mener at infrastrukturen Facebook og Google representerer burde være i folkets hender. Altså at selskapene burde nasjonaliseres.

– Jeg er fra Midtøsten. Jeg er ikke så positiv til ideen om at staten skal eie den offentlige sfæren. Jeg skjønner hva McChesney mener, men vil vi egentlig at staten skal sitte på verktøyene og informasjonen til Facebook?

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Mylena Kifle**
anmeldelser@universitas.no 974 83 042

Konsert:

Toten takeover

Fieh befester sin posisjon som et av landets mest lovende band. Kanskje tør vi til og med bytte ut «mest lovende» med «beste»?

Ikke sine vante oransje uniformer forærte musikerne i Fieh publikum en usedvanlig god konsertopplevelse fredag kveld. Frontfigur og primus motor Sofie Tollefsbøl røper at bandet har stelt i stand sin drømmekonsert. Den gode stemningen i lokalet kommer nok like mye av bandets uhøytidelige humor som av den særdeles høye kvaliteten på det musikalske som skjer på scenen.

Fieh kan best beskrives som et amalgam av alt som heter funk, soul og jazz. Det høres riktignok mindre pretensiøst ut i praksis. Musikkhåndverket er på plass, og showets teatraliske utforming er veluttenkt. Fargekodingen, koreografien, og bandmedlemmenes gestikulasjon og mimikk underlegges en helhetlig og organisk idé om hva en Fieh-konsert skal bestå i.

«**So Fly**» er som vanlig et glansnummer og en verdig coda. Likevel, etter den tradisjonelle koketteringen, etterfølges låten av et ekstranummer bestående av albumepilogen «Cold Water/Burning Skin», samt størstehitten «Glu». Dopaminet som utløses under nevnte «So Fly» gjør dog at man føler seg noe tom før bandet gjeninntar scenen. Om man har forelsket seg i albumet, kan man imidlertid trygt se Fieh live. Samtlige låter har nemlig fått plass på programmet.

Under fredagens konsert blir det krystallklart at Fieh har vokst. Orkesteret man før kjente best som liveband har gitt ut plate, en som i tillegg er veldig, veldig god. Det bør ikke overraske noen at konsert med Fieh er en opplevelse med massivt positivt fortegn – veksten har ikke påvir-

FOTO:THOMAS STAVØ JOHNSTONE

Organisk: Fieh har tydelig vokst som artist, og gjør en meget god konsert på Parkteateret, mener Universitas' anmelder.

ket dette faktumet. Konsertopplevelsen bærer imidlertid preg av at mange av låtene er mer satt enn før. Bortsett fra lekre soloer og sterk scenetilstedeværelse minner kvelden umiskjennelig om å lytte til albumet.

Jeg må altså begråte at arrangementene er blitt en del mer striglet siden sist. Jeg tar meg i å drømme tilbake til tidligere konserter hvor «den ene låta hadde noe kul perkusjon her», eller hvor «den andre hadde litt annerledes synth der». Mitt fremste ankepunkt dreier seg altså mer

om nostalgisk ferniss enn konkrete mangler i showet. Det må likevel understrekes at det er legitimt å kritisere Fieh for i overkant å binde seg til sounden på platen. Det obligatoriske ankepunktet til tross – fredagens konsert var en stor musikkopplevelse, og jeg anbefaler å se Fieh om man får sjansen.

Brage Egil Herlofsen

anmeldelser@universitas.no

Serie:

Et naturskjønt gjesp

Forventningsfull til Kristofer Hivjus retur til det norske språk etter flere år på skuespillerutveksling i HBO-konsernet? Jeg er her for å senke forventningene dine noen hakk.

De tjue år gamle eneggede tvillingene Erik og Adam åpner surfebod og slår seg ned i Lofoten. Lykkelige, frie, glad i livet, glade i hverandre. Vi hopper frem tyve år, og de er visst ikke like glade i hverandre lenger. Første episode av «Twin» etablerer kontrastene årene har tilført brødrenes liv, med Erik som fortsatt ansvarsløs surfeboms, og Adam som nå ansvarsfull familiefar. Det ender i en slåsskamp brødrene imellom, hvor Adam dør som konsekvens av sin kone Ingrid's forsøk på å bryte opp. Ingrid overtaler Erik til å overta Adams identitet for å dekke over drapet, og nye konflikter begynner å utfolde seg i rammene av Lofotens naturskjønne omgivelser.

Det som skal komme til å bli seriens store svakheter skinner igjennom allerede fra start. Portrettene er uengasjerte og klisjéfylte, og konflikteskaleringen virker oppstått ut fra svært lite. Man merker at det er skrevet inn raskt for å kunne påbegynne resten av plottet fra andre episode, heller enn å være en organisk oppbygd feide. Som seer ønsker man å glemme at man aktivt blir fortalt en histo-

rie, for å klare å omgi sinnet med et annet univers i 45 minutter av gangen. Men når historiefortellingen gjennomgående er preget av lettvinde løsninger er det vanskelig å ikke bli bevisst menneskene bak fortellingen.

«**Twin**» dytter seg selv gjentagende mellom to stoler, den klarer ikke å bestemme seg for om den går for å være et relasjonsdrama med utgangspunkt i dysfunksjonelle familieforhold, eller enda en nordisk noir. Som konsekvens av rolleforvirringen blir verken krim-delen eller familiedramaet særlig engasjerende.

Ved å velte seg om i identitetsgryta karrer «Twin» seg aldri opp fra startens flate karakterportretter, kjedelige spenningstopper og relasjonskonflikter med uforløst potensial. Som seer føler man aldri at noe står på spill, da serien ikke klarer å få oss til å heie på antiheltene Erik og Ingrid, eller gi oss noe ønske om rettsstatens triumf. Man bryr seg simpelthen ikke om hvordan det hele skal ende.

«Twin»

Med: Kristofer Hivju, Rebekka Nystabakk, Mathilde Holtedahl Cuhra, m.fl.

Serieskaper: Kristoffer Metcalfe

Kringkaster: NRK

FOTO:ERIK EVJEN / NORDISK FILM PRODUCTION/NRK

Men kudos skal rettes mot samtlige av barneaktørene i serien, som gjør en helt strålende innsats, og aldri virker instruert. Sammen med Lofoten som et vakkert bak-teppe, ender det opp som seriens største kvalitet. Men flinke barn og vakker natur klarer dessverre ikke å redde «Twin» fra apatisk rolleforvirring og intetsigende historiefortelling.

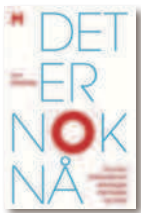
Tobias Klemeyer Smith

anmeldelser@universitas.no

Bok:

Nyliberale skylapper

Linn Stalsbergs nye bok om nyliberalismen taler kun til de allerede omvendte, og hva er da vitsen?

Det er nok nå: Hvordan nyliberalismen ødelegger mennesker og natur

Forfatter: Linn Stalsberg

Forlag: Forlaget Manifest

Ånei... Ikke nok en bok fra en person på venstresiden hvor alt er nyliberalisme, tenker du kanskje nå, og i det har du helt rett. I Linn Stalsbergs ferske bok *Det er nok nå* er virkelig alt nyliberalisme. Her er det ikke snakk om nyliberalisme som en beskrivelse av et økonomisk fenomen, men som en altoverskyggende ideologi som totalt har invadert livene vår. En diskutabel posisjon, og i boken fremlegges den som regel uten motstemmer.

Dette er nemlig ikke boken for en veloverveid drøftelse av argumentene for og mot at vi lever i en nyliberal tidsalder. «Nyliberalisme er kapitalisme, men den er vår tids kapitalisme» skriver Stalsberg saktens tidlig i boken, og slik er det. Ei heller er det boken for de mer eller mindre subtile nyansene: når alt er nyliberalisme, så er *alt* nyliberalisme. Stalsberg skiller eksempelvis ikke mellom politiske og økonomiske bevegelser på høyresiden. Som leser ender man ofte opp med følelsen av at alle til høyre for SV, og tilsvarende i andre land, er samme nyliberale røkla.

Det gjør boken lett å avfeie for dem Stalsberg retter kritikken mot. Slike som Pål Mykkeltveit i Minerva, som starter sin omtale av boken med den talende

tittelen «Nyliberalismekritikerne gnåler videre». For sympatiske lesere av boken reiser det seg også en annen problemstilling: Om nyliberalismen er så altoppslukende som Stalsberg hevder, hvordan skal man da gjøre noe med den? Det har ikke Stalsberg noe svar på. Bokens siste kapittel går misvisende nok under tittelen «Hva skal vi gjøre nå?». Misvisende da man ikke finner et eneste svar på spørsmålet der, men snarere nok et kapittel som beskriver nyliberalismen.

Dette gjør også boken noe mindre potent. Tatt i betraktning sinnet og overbevisningen Stalsberg skriver med, er det åpenbart at hun ønsker at boken skal resultere i handling. Som en fremstilling av historie- og verdenssynet til den delen av norsk og internasjonal venstreside som Mykkeltveit avfeier, er ikke boken uten styrke. Men når det man bes rette sinnet mot er noe så vagt som tidsånden og ideologien vi angivelig lever under, så er det ikke like lett å vite hvor det skal plasseres. Hos Høyre, Venstre og FrP? Der er nok sinnet til lesere av Manifests bøker allerede.

Varg Lukas Folkman
anmeldelser@universitas.no

Plate:

Soleil stråler

Den første EP-en til Anna Soleil er variert, vellydende, og vitner om veldige vyer.

«The Tide»

Hvem: Anna Soleil

Når: 25. oktober

«The Tide» består av fire låter. Åpningssporet «Breathe» er en såkalt højdare av en låt. Vi blir introdusert for Soleils stemme gjennom en deilig housebeat med synther og rullende trommer som like gjerne kunne vært spilt på en klubb i London anno 1998. Robyn viste med fjorårets album «Honey» at den frekke pulserende housen var moden for poplandskapet igjen, og Anna Soleil leverer et sterkt bidrag til det samme. Lydbildet på «Breathe» kan best beskrives som varmt og kaldt samtidig, fjernt og maskinaktig, men ikke digitalt. Da passer det godt at Soleil synger om et vaklende forhold, hvor kommunikasjonen ikke funker helt, men jeg-personen vil ikke gi opp. Låten gir rom for både å danse, og å tenke over kjærlighet, og vil nok være verdt en konsertbillett i seg selv.

De andre låtene viderefører tematikken, men klubbestetikken forsvinner delvis. For denne anmelderen er det litt synd, men det betyr ikke at kvalitetsnivået synker. Som et lytteprodukt er kanskje Soleils løsning bedre enn en ren klubb-EP. Løsningen består av låtene «Our Wall» og «Where are you going»

som sammen fungerer som en slags seigt og drone duo hvor Soleils stemme og tekstene får mer fokus enn eventuell dansbarhet. Det fortjener hun kanskje også, for vokalen til Anna Soleil er vakker og innehar en dybde og fylde man ikke alltid finner hos unge debutartister. Pluss for veldig bra bruk av koring.

Sistelåten på EP-en heter «The Tide» og er en slags grandios crescendo-låt med veldig drivende lydbilde. For meg blir det litt mye patos, men det er ikke ensbetydende med at låta er dårlig, tvert imot. «The Tide» er sannsynligvis den låten som har størst sjanse til å havne på spillelister på radio, noe Soleil utvilsomt fortjener. Alt i alt er denne EP-en et solid, profitt og veldig vellykket prosjekt som introduserer oss for Anna Soleil, et strålende talent som klarer å skinne på en egen måte, både mørkt og lyst samtidig. Hvis du leser dette Anna, gidder du å legge ut en åtte minutter lang klubbversjon av «Breathe», eller?

Kristoffer Solberg
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelisten på Spotify)
Mylena Kifle, anmelderredaktør

Kapteinen – Meg

Fest på stavangersk<3

Bendik – Våken

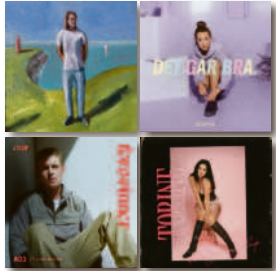
Nyryddelig

EMIR, Lars Vaular – Forsvinner

To bergensere som komplimenterer hverandre:O

Torine – Dancing in my sleep

Friendly reminder fra Torine: Puuust!

Kulturkalender uke 44

Ut av academia 2019: Rasialisering og klassifikasjonskamp

31/10

Klubb Affairs

2/11

Norsk sosiologforening inviterer til spennende debatt på Litteraturhuset der smarte folk skal diskutere: «Hvordan brukes og forstås begreper som 'innvandrer', 'etnisitet' og 'etnisk norsk' i samfunnsvitenskapen i dag, og hvilke implikasjoner følger av begrepsbruken?».

Litteraturhuset
Klokken 19.00 – 21.30
Gratis

«Klubb på Parkteateret?? Er ikke det et konsertlokale?» Vel, ja, det er litt rart med et så stort dansegulv i lille Oslo. Men med et så gøy klubbkonseptet kan det faktisk ikke gå alt. Klubb Affairs lover nemlig «hiphop og het stemning», enkelt, men hva mer kan man egentlig ønske seg? Parkteateret
Klokken 23.00 – 03.00
CC: 150 kroner
ID: 20

Den Store Kinodagen 2019

2/11

Fett feirer 15 år!

2/11

Er du en av dem som sier «Herreguuud så dyrt det har blitt med kinobilletter!!» hver gang vennegjengen skal på kino? Vi er alle enige, kinobilletter er dyrt. Men en dag i året tilbyr rause Nordisk Film Kino halv pris på alle visninger. Dropp halloweenfesten og utnytt dette sjeldne tilbudet. Nordisk Film Kino: Colosseum, Gimle, Klingenberg, Ringen, Saga, Symra og Vika
Halv pris
Lørdag 2. november

Det feministiske tidsskriftet «Fett» feirer 15 år med forelesning, samtaler og fest! Her kan du høre på samtaler om alt fra strategier i møte med antifeminisme og høre-ekstremisme til foredrag om norsk feministisk historie. Og det hele avsluttes med konsert med Charlotte Dos Santos<33
Samtale og foredrag: VEGA
klokken 12.00–17.00
Fest: Ingensteds klokken 18.30–02.30

Jantra Hollum, nyhetsredaktør i Universitas

Ukas anbefaling

Rens dine reality-synder

Hvem: Weebs Hvor: Netflix Hvorfor: Samvittigheten din fortjener det

Det er innafor å se på «Ex on the Beach» så lenge det er med ironisk distanse, sier du. Et sosialantropologisk prosjekt. Men egentlig er du avhengig av den deilige realityrusen av total hensyn- og hemningsløshet. Jeg har rehab-regimet klart for deg: Mer reality. En ny, vakker og ren verden vil åpne seg med «Terrace House», hvor seks japanere bor i kollektiv og skal **forsøke** å finne kjærligheten.

Hinderet er derimot ikke ekser som stiger opp fra havet, men indoktrinert høflighet. Her er det lite analsex på skjermen, istedet kan man se oppriktig rørende relasjoner oppstå:) Og, en reality-revolusjon: De mest savage kjendisene samles til et kommentatorpanel og den japanske versjonen av Vegard Harm er en brutal upgrade. Skryt på deg bedre kulturforståelse med denne høyverdige serien <3

Iver Daaland Åse, fotograf i Universitas

Ukas advarsel

Kjapt, falskt og rævva

Hvem: Deg som tror på sånt Hva: Selvpåført kreft Hvorfor: Ikke gi Durek gleden

Durex o´Durek en skygge-sjaman å bli kjent med på både godt og vondt. For hva er vel ikke bedre enn å få høre at man kan bli bedre kjent med skyggen sin ved hjelp av litt god gammeldags papir-telepati, eller å regne på tellerskritt idet man leser antall seksualpartnere i folks kjønnsorgan, riktignok kun hos kvinner, for det er selvfølgelig sånn verden funker hos en bedrestilt

heterofil mann med skeivt kvinnesyn. Men i en jungel av «gode» råd fra hele Norges nye heksedoktor må man være forsiktig så man ikke tenker for mye på en viss kjent sykdom av kraftige proporsjoner, for plutselig har man gitt seg selv testikkelkreft, kun løselig ved å kjøpe slottets nye Duracellkanins bok til den nette pris av 200 kr og en god dose stolthet.

«Locker room talk»

I denne ukens Universitas kan du lese om OsloMet rektor Curt Rice, som trakk sine sitater fra protokollen etter å ha deltatt på et møte med OsloMets studentparlament. Rice skal ha ment at den muntlige sjargongen og blandingen mellom humor og alvor ikke passet seg i tekstlig format, og derfor følt seg feilsitert i protokollen.

– Det blir jo vanskelig å protokollføre at jeg uttalte «Democracy is good, but I’m glad we have a strong leader» med Texas-twang og glimt i øyet, sier Rice når Ad Notam kontakter ham. OsloMet rektoren utdyper:

– Alle vet jo at vi sliter med demokratiet her på ‘Meten, og da blir det vanskelig å skjønne at jeg tulla om den første delen av ut-sagnet.

Han sammenligner det med å ha et ord som gjør seg godt muntlig, men ikke skriftlig, sånn som OsloMet [sic].

– Du skjønner sikkert hva jeg mener, sier Rice.

Han påpeker at dersom Ad Notams journalist trykker intervjuet skal han knuse oss med «Fire and fury».

– Husk at det bare en en muntlig spøk da, humrer Rice.

Ukas studentvin

IKKE DREP VIBBEN: For den oppmerksomme leseren av denne vinspalten vil du legge merke til at denne vinen er laget av samme produsent som laget «Pappegøyevinen». Vinen er fra Swartland i Sør-Afrika og er laget på en ganske tradisjonell måte, uten sprøytemidler. Det er ganske hardt og manuelt arbeid det her skiltes med. Vinen er letttdrikkelig, men smaken er mindre kompleks enn det vi opplevde i forrige runde. Den er imidlertid 25 kroner billigere. Frykt ikke, kjære leser. Om du for eksempel er musiker kan du jo bare unngå å tegne kontrakter med musikerne dine og betale dem under anbefalt minstesats, det vil da regne dyr pappegøyevin over deg og dine venner. Når de spør om lønnsforhøyelse, bare be dem om å ikke drepe vibben din.

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

A.A. Badenhorst The Curator 2018

Pris: 134,90 kroner

Land: Sør-Afrika

Alkohol: 13 prosent

Vi spør

Universitas anbefaler: Kle deg ut som en tåkefyrstinne!

I forbindelse med Halloween, som er torsdag denne uken, ville Bror, som er en relativt fersk journalist i Universitas, finne ut hva en norsk, offentlig person synes om høytiden. Han tok derfor en telefon til tidligere treningsguru, God Morgen-personlighet, Kvinnegruppa Ottar-medlem og Halloween-ekspert Kari Jaquesson, for å høre hennes tanker.

[ring, ring]

– Hei, det er Kari.

– Hei, dette er Bror. Jeg ringer fra studentavisen Universitas. Denne uken skriver vi om Halloween, og vil gjerne stille deg noen spørsmål. Har du to minutter?

– Ja, det har jeg.

– Så bra. Hva skal du kle deg ut som?

– Jeg skal ikke kle meg ut. Det er ikke noe for meg, og har aldri synes det har vært morsomt.

– Okei, skjønner. Hva synes du om konseptet og feiringen av Halloween?

– Det synes jeg er helt okei. Jeg er glad i alt som er fest og fargerikt.

– Selv er jeg mest redd for Iselin Nybøs manglende evne til å kommunisere med de hun er statsråd for. Det skremmer faktisk vettet av meg. Hva synes du forresten om henne?

– Gosh, eeeeh. Ja, har jeg noe forhold til henne? Jeg hadde ikke hørt om henne engang, før jeg så et

oppslag på henne nå nylig.

– Det er du ikke alene om. Men uansett. Jeg har en liste her, og jeg lurar på hvilke av disse tingene du er mest redd for.

– Jeg er ikke redd for noe egentlig.

– Dét tror jeg ikke noe på. Greta Thunberg, da? Hun er du vel litt redd?

– Nei, jeg er ikke redd for henne. Jeg ville ikke brukt det uttrykket.

– Nei vel. Hva med transkjønnede personer da?

– Jeg er overhodet ikke redd for dem. Det er kanskje mange som tror det. Men jeg er kritisk til ideologien. Jeg har dyp sympati med mennesker som lider av kropps-dysfori.

– ... ja. Hva med Plan Norge?

– Haha! Jeg har veldig lite til overs for NGO-industrien overhodet. Jeg er ikke redd for Plan.

– Aylar Lie i Farmen, da?

– Skal jeg være redd for henne?

Haha, nei, nei det er jeg ikke.

– Ti pikker?

– Jeg synes det er helt forferdelig å tenke at det er mennesker som er ofre for andres seksuelle lyster. Sex skal ikke være til salg.

– Greit da, din tåkefyrste. Unnskyld, jeg mener selvfølgelig fyrstinne. Til slutt, vil du vurdere din stilling som Guds gave til norsk offentlighet?

– Haha, så morsomt. Jeg skulle ønske flere tok seg bryet med å sette seg inn i saker og snakke offentlig om det. Problemet i dag er at vi lever i et emo-samfunn hvor folk er for opptatte av å si det de føler.

– ... så du vil ikke vurdere din stilling?

– Ha-ha, ååh, så festlig. Jeg kan ikke kommentere det uttrykket, det er ikke et spørsmål. Folk burde skru av de kommersielle TV-kanalene, bry seg om hva som skjer i samfunnet og ytre seg om det.

– Den er grei, Guds gave. Vi snallast forhåpentligvis aldri!

QUIZCORBIN

1. Hva het den nylig avdøde IS-lederen?

2. Alberto Fernández ble nylig valgt til ny statsleder i dette landet. Hvilket?

3. Hvilket lands navn betyr De skjeggete?

4. Under hvilket navn gikk den tyske invasjonen av Sovjetunionen under andre verdenskrig?

5. Billy Gibbons, Frank Beard og Dusty Hill utgjør et usedvanlig skjeggete band. Hva heter de?

6. Hva heter Kanyes West nylige utgitte niende album?

7. Hva heter Kardashiansøstrenes to halvsøstre?

8. Hva er originaltittelen til filmen Hjelp! Vi er i Popbransjen?

9. Hvem vant en Oscar-statueett for beste hovedrolle for sin rollefortolkning i Gudfaren?

10. J.J. Abrams er tilbake som regissør i desember. Hva heter den kommende filmen?

11. Hvilken bibelsk personlighet anses som jødisk stamfar?

12. Hvilket hinduistisk begrep betyr verdenssjelen?

13. Hva heter den nyeste utgivelsen i kampsport-spillserien Soulcalibur?

14. Hvem kalles for the Queen of Soul?

15. Hvem tegnes den vitruviske mann, so viser kroppens proporsjoner?

16. Hva er bukspyttkjertelens to funksjoner?

17. Hva mangler man om man lider av skjørbuk?

18. I fotballens verden ble Arsenal kaptein nylig pepet ut av banen av egne fans. Hva heter han?

19. Tenniskampen Battle of the Sexes fra 1973 ble filmatisert med Emma Stone og Steve Carrell i hovedrolle, men hva het motstanderne?

20. I hvilken by åpnes verdenscupen i skiskyting for sesongen 2019/20?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

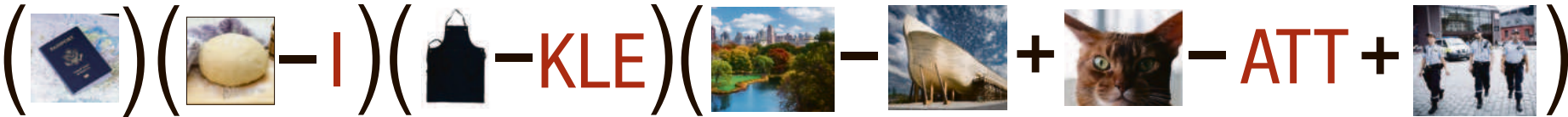
5-9. AST1010 - Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men det er kanskje ikke så rart siden du har en egen seksjon i biblioteket?

1. Abu Bakr al-Baghdadi 2. Argentina 3. Barbados 4. Operasjon Barbarossa 5. ZZ Top 6. Jesus is King 7. Kylie og Kendall 8. This is Spinal Tap 9. Marlon Brando 10. Star Wars: The Rise of Skywalker 11. Abraham 12. Brahman 13. Soulcalibur 14. Aretha Franklin 15. Leonardo da Vinci 16. Lage bukspytt til fordøyelsen og hormonen insulin og glukagon 17. Vitamin C. Det medfører blodnigner, oppsultmet og blodig tarmkjøtt, derfor appetitt, vekttap og tretthet 18. Grant Khaka 19. Seirende Billie Jean King, og tapende Bobby Rigg 20. Østersund (29. november)

Rebus

HINT: Det er halloween og du skal kanskje kle deg ut? Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSING: «Døds kult piano» Det klarte bab, Uglebos tapre travere, Den kuleste jentegruppa ever <3<3<3 minus Ingvild pluss Marie, Rebus Bebus